

ਯੂਨਿਟ 7

p-ਬਲਾਕ ਦੇ ਤੱਤ

ਉਦੇਸ਼

ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ

- 15, 16, 17 ਅਤੇ 18 ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਣ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ;
- ਡਾਈਨਾਟ੍ਰੋਜਨ, ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਸੰਸਲੇਸ਼ਣ, ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸਕੋਗੇ;
- ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਅਤੇ ਓਜ਼ੋਨ ਦੇ ਸੰਸਲੇਸ਼ਣ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਧਾਰਣ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕੋਗੇ;
- ਸਲਫਰ ਦੇ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ, ਇਸਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਕਸੋ ਤੇਜਾਬਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕੋਗੇ;
- ਕਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਸੰਸਲੇਸ਼ਣ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕੋਗੇ;
- ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਅਤੇ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਐਕਸੋ ਤੇਜਾਬਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕੋਗੇ;
- ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦੱਸ ਸਕੋਗੇ;
- ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੋਗੇ।

“ਰਸਾਇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ p-ਬਲਾਕ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਪਛਾਣ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਅਤੇ s-, d- ਅਤੇ f-ਬਲਾਕ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।”

ਜਮਾਤ XI ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ p ਬਲਾਕ ਦੇ ਤੱਤ ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਗਰੁੱਪ 13 ਤੋਂ 18 ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ns^2np^{1-6} (ਹੀਲੀਅਮ He, ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, $1s^2$) ਹੈ, s - ਬਲਾਕ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਹੋਰ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਹੀ ਵਾਂਗ ਪਰਅਣਵੀਂ ਅਕਾਰਾਂ, ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਨਥੈਲਪੀ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਟੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ d- ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ d ਜਾਂ d ਅਤੇ f- ਆਰਬਿਟਲਾਂ (ਤੀਜੇ ਪੀਰੀਅਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਸਾਰਥਕ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਿੰਨਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ-ਧਾਤ, ਉਪਧਾਤ, ਅਤੇ ਅਧਾਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਨੂੰ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ p- ਬਲਾਕ ਦੇ ਗਰੁੱਪ 13 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਦਾ ਜਮਾਤ XI ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹੋਗੇ। ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤ, ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ, ਫਾਸਫੋਰਸ, ਆਰਸੈਨਿਕ, ਐਂਟੀਮਨੀ ਅਤੇ ਬਿਸਮਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਅਸੀਂ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਹਾਂ, ਅਧਾਤਵੀ ਗੁਣ, ਉਪਧਾਤਵੀ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਤਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਧਾਤਾਂ, ਆਰਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਐਂਟੀਮਨੀ ਉਪਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਿਸਮਥ ਇੱਕ ਧਾਤ ਹੈ।

7.1.1 ਉਪਲਬਧਤਾ

ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਣਵੀਂ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦਾ ਆਇਤਨ 78% ਹੈ। ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਖਣਿਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਡੀਅਮ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ (ਚਿਲੀ ਸਾਲਟ ਪੀਟਰ ਜਾਂ ਚਿਲੀ ਸ਼ੋਰ) ਅਤੇ ਪੋਟਾਸ਼ਿਅਮ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ (ਇੰਡੀਅਨ ਸਾਲਟ ਪੀਟਰ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਾਂ ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਾਸਫੋਰਸ ਐਪੋਟਾਈਟ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਖਣਿਜਾਂ $Ca_9(PO_4)_6$, CaX_2 (X = F, Cl ਜਾਂ OH), (ਉਦਾਹਰਣ-ਫਲੋਰੋਐਪੋਟਾਈਟ $Ca_9(PO_4)_6$, CaF_2) ਵਿੱਚ

ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਾਸਫੋਟ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਘਟਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਸਫੋਰਸ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਜੀਵਿਤ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਸਫੋ ਪ੍ਰੋਟੀਨ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਅੰਡੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਰਸੈਨਿਕ, ਐਂਟੀਮਨੀ ਅਤੇ ਬਿਸਮਥ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਲਫਾਈਡ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਣੀ 7.1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਰਣੀ 7.1-ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਗੁਣ	N	P	As	Sb	Bi
ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ	7	15	33	51	83
ਪਰਮਾਣੂ ਪੁੰਜ/g mol ⁻¹	14.01	30.97	74.92	121.75	208.98
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ	[He]2s ² 2p ³	[Ne]3s ² 3p ³	[Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ³	[Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ³	[Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ³
ਆਇਨੀ ਐਨਥੈਲਪੀ ($\Delta_f H$)	I	1402	1012	947	703
/(kJ mol ⁻¹)	II	2856	1903	1798	1610
	III	4577	2910	2736	2466
ਵਿਦਿਉਤ ਰਿਣਾਤਮਕ	3.0	2.1	2.0	1.9	1.9
ਸਹਿਸੰਘਜੋਕ ਬੰਧਨ /pm ^a	70	110	121	141	148
ਆਇਨੀ ਬੰਧਨ /pm	171 ^b	212 ^b	222 ^b	76 ^c	103 ^c
ਗਲਾਂਕ/K	63*	317 ^d	1089 ^e	904	544
ਕਵਿਧਾਂਕ/K	77.2*	554 ^d	888 ^f	1860	1837
ਪਨਤੱਤਵ/[g cm ⁻³ (298 K)]	0.879 ^g	1.823	5.778 ^h	6.697	9.808

^a E^{III} ਇਕਹਿਰਾ ਬੰਧਨ (E= ਤੱਤ); ^b E³⁻; ^c E³⁺; ^d ਸਫ਼ੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ^e ਸਲੇਟੀ × -ਰੂਪ 38.6 atm ਉੱਤੇ; ^f α- ਜੋਹਰ ਉਡਾਉਣ ਤਾਪਮਾਨ ^g 63 K ਉੱਤੇ ^h ਸਲੇਟੀ α- ਰੂਪ * ਅਣਵੀ N₂

7.1.2 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ, ns²np³ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੇ s ਆਰਬਿਟਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ p-ਆਰਬਿਟਲ ਅੱਧ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਥਾਈਪਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

7.1.3 ਪਰਮਾਣੂ ਅਤੇ ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ

ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਣ ਤੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਅਤੇ ਆਇਨੀ (ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ) ਅਰਧ ਵਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। N ਤੋਂ P ਤੱਕ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ As ਤੋਂ Bi ਤੱਕ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਧਾ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਭਰੇ d ਅਤੇ/ਜਾਂ f ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈ।

7.1.4. ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਣ ਨਾਲ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਘੱਟਦੀ ਹੈ। ਅਰਧ ਭਰੇ p- ਆਰਬਿਟਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ

ਇਲਾਵਾ ਸਥਾਈਪਨ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੰਗਤ ਪੀਰੀਅਡਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ ਸੰਖਿਆ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਗਰੁੱਪ 14 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਆਇਨਨ ਦਾ ਆਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ— $\Delta_1 H_1 < \Delta_1 H_2 < \Delta_1 H_3$ (ਸਾਰਣੀ 7.1)

7.1.5 ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਪਰਮਾਣੂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਦਾ ਮਾਨ ਘੱਟਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.1.6 ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਪਹੁ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਹਨ। ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਇੱਕ ਦੋ-ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਗੈਸ ਹੈ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਠੋਸ ਹਨ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਧਾਤਵੀ ਗੁਣ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਧਾਤਾਂ ਹਨ, ਆਰਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਐਂਟੀਮਨੀ ਉਪਧਾਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਸਮਥ ਧਾਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਣੂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ, ਆਰਸੈਨਿਕ ਤੱਕ ਵੱਧਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਸਮਥ ਤੱਕ ਘੱਟਦੇ ਹਨ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਭਿੰਨਰੂਪਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

7.1.7 ਰਸਾਇਣਕ ਗੁਣ

ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ -3, +3 ਅਤੇ +5 ਹਨ। ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਧਾਤ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ -3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਘੱਟਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਮੈਂਬਰ ਬਿਸਮਥ-3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਯੋਗਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ +5 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਘੱਟਦਾ ਹੈ। ਬਿਸਮਥ (V) ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਜਾਣਿਆ ਯੋਗਿਕ BiF_5 ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ +5 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਸਥਾਈਪਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਅਤੇ +3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ (ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਣ) ਦੇ ਸਥਾਈਪਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ +1, +2, +4 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਾਸਫੋਰਸ ਵੀ ਕੁਝ ਆਕਸੋ ਤੇਜਾਬਾਂ ਵਿੱਚ +1 ਅਤੇ +4 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ +1 ਤੋਂ +4 ਤੱਕ ਸਾਰੀਆਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੇਜਾਬੀ ਘੱਲ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ—

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਧਵਰਤੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਖਾਰ ਅਤੇ ਤੇਜਾਬ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ +5 ਅਤੇ -3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ m -ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸੈਨਿਕ, ਐਂਟੀਮਨੀ ਅਤੇ ਬਿਸਮਥ ਦੀ +3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ m -ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਥਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਯੋਜਕਤਾ 4 ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ 4 ਆਰਬਿਟਲ (ਇੱਕ s ਅਤੇ ਤਿੰਨ p) ਹੀ ਬੰਧਨ ਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਭਾਰੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ d ਆਰਬਿਟਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬੰਧਨ (ਸਹਿਸੰਯੋਜੀ) ਦੇ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਵਧਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ PF_6^- ਵਿੱਚ।

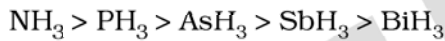
ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਗੁਣ

ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ, ਉੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ, ਉੱਚ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਅਤੇ d ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਵਾਲੇ ਤੱਤਾਂ

(ਜਿਵੇਂ, C,O) ਦੇ ਨਾਲ, $pn-pn$ ਬਹੁਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਭਾਰੇ ਤੱਤ $pn-pn$ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂ ਆਰਬਿਟਲ ਐਨੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਓਵਰ ਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੀਹਰੇ ਬੰਧਨ (ਇੱਕ σ ਅਤੇ ਦੋ π) ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਣੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਣਾਮ ਸਰੂਪ ਇਸ ਦੀ ਬੰਧਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ($941.4 \text{ kJ mol}^{-1}$) ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਫਾਸਫੋਰਸ, ਆਰਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਐਂਟੀਮਨੀ P-P, As-As ਅਤੇ Sb-Sb ਵਰਗੇ ਇਕਹਿਰੇ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਸਮਥ ਤੱਤੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਧਾਤਵੀ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਕਹਿਰੇ N-N ਬੰਧਨ, ਇਕਹਿਰੇ P-P ਬੰਧਨ ਨਾਲੋਂ ਦੁਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਾਂ ਦੇ ਉੱਚ ਅੰਤਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬੰਧਨ ਲੰਬਾਈ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਿਣਾਮ ਸਰੂਪ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਵਿੱਚ ਕੈਟੇਨੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ d -ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੂਜਾ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਨੂੰ ਪਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸਿਰਫ 4 ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ $dn-pn$ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰੇ ਤੱਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ $R_3P=O$ (ਜਿੱਥੇ $R = \text{ਐਲਕਾਈਲ ਗਰੁੱਪ}$)। ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਤੇ ਆਰਸੈਨਿਕ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ $dn-dn$ ਬੰਧਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ $P(C_2H_5)_3$ ਅਤੇ $As(C_6H_5)_3$ ਵਰਗੇ ਯੋਗਿਕ ਲੀਗੈਂਡਾਂ (Ligands) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ EH_3 ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ E = N, P, As, Sb, Bi ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ 7.2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦਾ ਸਥਾਈ ਪਨ NH_3 ਤੋਂ BiH_3 ਤੱਕ ਘਟਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਖਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਣਾਮ ਸਰੂਪ, ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦਾ ਲਘੂਕਰਣ ਗੁਣ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਅਮੋਨੀਆ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲਘੂਕਾਰਕ ਹੈ, ਜਦਕਿ BiH_3 ਪ੍ਰਬਲਤਮ ਲਘੂਕਾਰਕ ਹੈ। ਖਾਰੀ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਇਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਘੱਟਦਾ ਹੈ—

ਸਾਰਣੀ 7.2 —ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਗੁਣ

ਗੁਣ	NH_3	PH_3	AsH_3	SbH_3	BiH_3
ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ/K	195.2	139.5	156.7	185	—
ਉਬਲਣ ਅੰਕ/K	238.5	185.5	210.6	254.6	290
(E-H) ਬੰਧਨ ਦੂਰੀ/pm	101.7	141.9	151.9	170.7	—
HEH ਕੋਣ (°)	107.8	93.6	91.8	91.3	—
$\Delta_f H^\circ / \text{kJ mol}^{-1}$	-46.1	13.4	66.4	145.1	278
$\Delta_{\text{ਵਿਯੋਜਨ}} H^\circ (E-H) / \text{kJ mol}^{-1}$	389	322	297	255	—

(ii) ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ— E_2O_3 ਅਤੇ E_2O_5 ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੱਤ ਦੀ ਉੱਚ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਆਕਸਾਈਡ ਨੀਵੀਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਤੁੱਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਗੁਣ ਘੱਟਦਾ ਹੈ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ E_2O_3 ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਹਨ ਜਦਕਿ ਆਰਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਐਂਟੀਮਨੀ ਦੇ ਐਂਫੋਟੈਰਿਕ (amphoteric) ਅਤੇ ਬਿਸਮਥ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲ ਖਾਰੀ ਹਨ।

(iii) ਹੈਲੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, EX_3 ਅਤੇ EX_5 ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ d ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਪੈਂਟਾਹੇਲਾਈਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਪੈਂਟਾਹੇਲਾਈਡ ਟ੍ਰਾਈਹੇਲਾਈਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਿਸੰਯੋਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਈਹੇਲਾਈਡ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ NF_3 ਹੀ ਸਥਾਈ ਹੈ। BiF_3 ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਾਈ ਹੇਲਾਈਡ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਸੰਯੋਜੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(iv) ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਦੋ ਅੰਗੀ ਯੋਗਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ-3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ $Ca_3 N_2$ (ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਡ) $Ca_3 P_2$ (ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਫਾਸਫਾਈਡ) $Na_3 As_2$ (ਸੋਡੀਅਮ ਆਰਸੀਨਾਈਡ) $Zn_3 Sb_2$ (ਜ਼ਿੰਕ ਐਂਟੀਮੋਨਾਈਡ) ਅਤੇ $Mg_3 Bi_2$ (ਮੈਗਨੀਸ਼ੀਅਮ ਬਿਸਮਥਾਈਡ)

ਉਦਾਹਰਣ 7.1

ਭਾਵੇਂ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ +5 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪੈਂਟਾਹੇਲਾਈਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਣ ਦਿਓ।

ਹੱਲ

ਸਹਿਸੰਯੋਜਕਤਾ ਦਾ ਚਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ d ਆਰਬਿਟਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪੈਂਟਾ ਹੇਲਾਈਡ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.2

PH_3 ਦਾ ਉਬਲਣ ਅੰਕ NH_3 ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ?

ਹੱਲ

NH_3 ਵਾਂਗ PH_3 ਅਣੂ ਦ੍ਰਵ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸੇ ਕਾਰਣ PH_3 ਦਾ ਉਬਲਣ ਅੰਕ NH_3 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

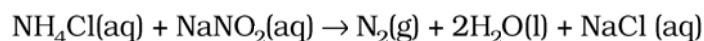
- 7.1 ਟ੍ਰਾਈ ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੈਂਟਾ ਹੇਲਾਈਡ ਵਧੇਰੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜੀ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?
- 7.2 ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਵਿੱਚ BiH_3 ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬਲ ਲਘੂਕਾਰਕ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

7.2 ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ

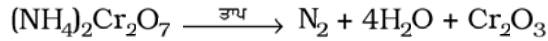
ਨਿਰਮਾਣ

ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਉਤਪਾਦਨ ਹਵਾ ਦੇ ਦ੍ਰਵੀਕਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਜੀ ਕਸ਼ੀਦਣ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦ੍ਰਵ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (ਉਬਲਣ ਅੰਕ 77.2K) ਕਸ਼ੀਦਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ (ਉਬਲਣ ਅੰਕ 90K) ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

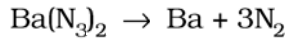
ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਮੋਨੀਅਮ ਕਲੋਰਾਈਡ ਦੇ ਜਲੀ ਘੋਲ ਦੀ ਸੋਡੀਅਮ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—

ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ NO ਅਤੇ HNO_3 ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਸ ਨੂੰ ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ ਡਾਈਕਰੋਮੇਟ ਯੁਕਤ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅਮੋਨੀਅਮ ਡਾਈਕਰੋਮੇਟ ਦੇ ਤਾਪੀ ਅਪਘਟਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

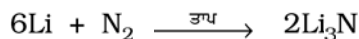
ਅਤਿ ਸੁੱਖ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਸੋਡੀਅਮ ਜਾਂ ਬੇਰੀਅਮ ਨਾਈਟਰਾਈਡ ਦੇ ਤਾਪੀ ਅਪਘਟਨ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

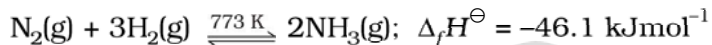
ਗੁਣ

ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ, ਗੰਧਹੀਣ, ਸੁਆਦ ਹੀਣ ਅਤੇ ਅਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਗੈਸ ਹੈ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਦੇ ਦੋ ਸਥਾਈ ਸਮਸਥਾਨਕ ^{14}N ਅਤੇ ^{15}N ਹਨ। ਇਸਦੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ (23.2 cm^3 ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਪਾਣੀ, 273K ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ 1 bar ਦਾਬ ਉੱਤੇ) ਅਤੇ ਪਿਘਲਣ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਵੀ ਘੱਟ ਹਨ (ਸਾਰਣੀ 7.1)।

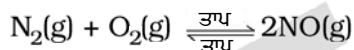
$\text{N}\equiv\text{N}$ ਬੰਧਨ ਦੀ ਉੱਚ ਬੰਧਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਕਮਰੇ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜੁੜ ਕੇ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਨਿਕ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਅਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਨਾਈਟ੍ਰਾਈਡਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹਨ—

ਇਹ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਗਪਗ 773 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਅਮੋਨੀਆ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਹੈਬਰ ਪ੍ਰਕਰਮ)।

ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ, ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਤਾਪਮਾਨ (ਲਗਭਗ 2000K) ਉੱਤੇ ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

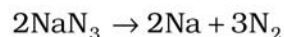
ਵਰਤੋਂ

ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਅਮੋਨੀਅਮ ਅਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਯੁਕਤ ਰਸਾਇਣਾਂ (ਉਦਾਹਰਣ—ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਸਾਇਨਾਈਡ) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਜਿਵੇਂ—ਲੋਹਾ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਉਦਯੋਗ, ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ)। ਦ੍ਰਵ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੈਵਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਲਈ ਠੰਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਾਇਓਸਰਜਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.3

ਹੱਲ

ਸੋਡੀਅਮ ਐਜਾਈਡ ਦੇ ਤਾਪੀ ਅਪਘਟਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਲਿਖੋ
ਸੋਡੀਅਮ ਐਜਾਈਡ ਤਾਪੀ ਅਪਘਟਨ ਨਾਲ ਡਾਈ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

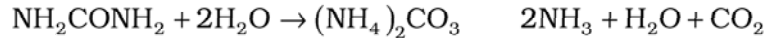
ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.3 N_2 ਕਮਰੇ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

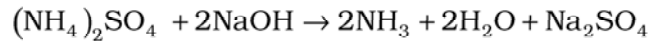
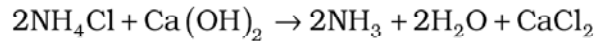
7.3 ਅਮੋਨੀਆ

ਨਿਰਮਾਣ

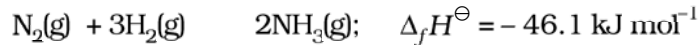
ਅਮੋਨੀਆ ਘੱਟ (ਸੂਖਮ) ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਯੁਕਤ ਕਾਰਬਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ-ਯੂਰੀਆ

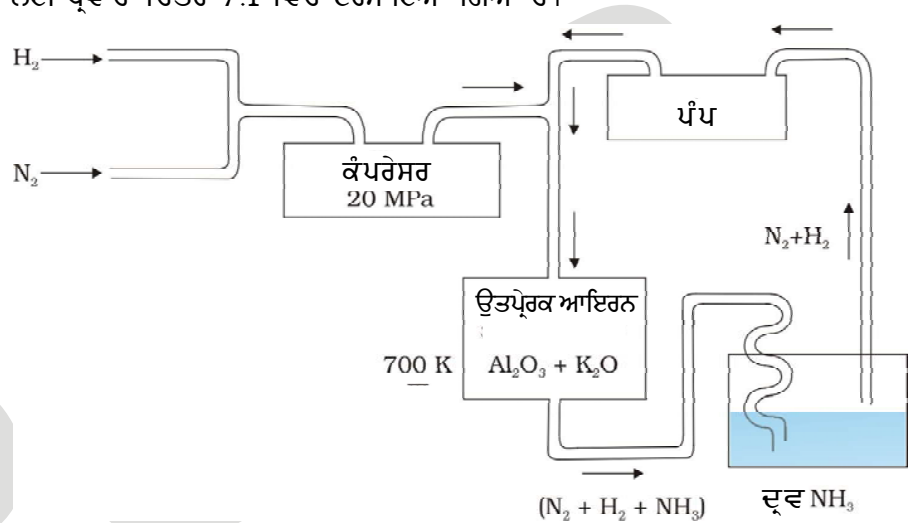
ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਮੋਨੀਆ, ਅਮੋਨੀਅਮ ਲੂਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਸਟਿਕ ਸੋਡਾ ਜਾਂ ਕੈਲਸ਼ਿਅਮ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਸਾਈਡ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਤੇ ਵਿਘਟਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਪਕ ਸਤਰ ਤੇ ਅਮੋਨੀਆ ਹੈਬਰ ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੀ-ਸ਼ਟੇਲੀਅਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚਾ ਦਾਬ ਅਮੋਨੀਆ ਨਿਰਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ $200 \times 10^5 \text{ pa}$ (ਲਗਪਗ 200 ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਦਾਬ) ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ K_2O ਯੁਕਤ ਆਇਰਨ ਆਕਸਾਈਡ ਵਰਗੇ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਦਰ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਮੋਨੀਅਮ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਹ-ਚਿੱਤਰ 7.1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

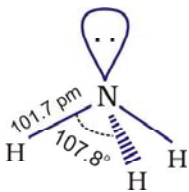

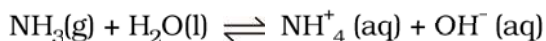
ਚਿੱਤਰ 7.1-ਅਮੋਨੀਆ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਹ-ਚਿੱਤਰ

ਗੁਣ

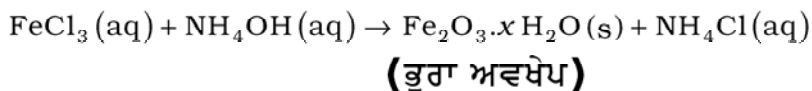
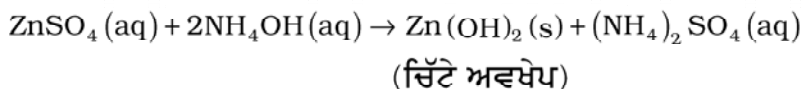
ਅਮੋਨੀਆ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਗੰਧਵਾਲੀ, ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਜੰਮਣ ਅੰਕ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ 198.4 K ਅਤੇ 239.7 K ਹਨ। ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ ਠੋਸ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੱਝੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦੇ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਦੇ ਮਾਨ ਇਸਦੇ ਅਣੂ ਪੁੰਜ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮੋਨੀਆ ਦਾ ਅਣੂ ਤਿਕੋਣੀ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਖਰ ਉੱਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਹੈ। ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ (bondpairs) ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ (lone pair) ਹੈ।

ਅਮੋਨੀਆ ਗੈਸ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ। OH^- ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਦਾ ਜਲੀ ਘੋਲ ਖਾਰੀ ਹੈ।

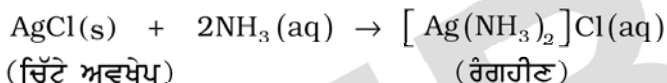
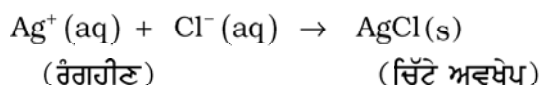
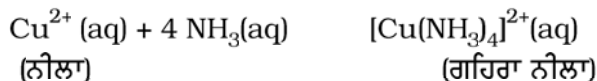

ਇਹ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮੋਨੀਅਮ ਲੂਣ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ NH_4Cl , $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ਆਦਿ। ਇੱਕ ਦੁਰਬਲ ਖਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਈ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਲੂਣਾਂ ਦੇ ਘੋਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਸਾਈਡਾਂ (ਕੁਝ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਜਲੀ ਆਕਸਾਈਡਾਂ) ਨੂੰ ਅਵਖੇਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ—

ਅਮੋਨੀਆ ਅਣੂ ਦੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਏਕਾਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲੂਈਸ ਖਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਏਕਾਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਦਾਨ ਕਰਕੇ ਧਾਤ ਆਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦਾ ਬਣਨਾ Cu^{2+} ਅਤੇ Ag^+ ਆਇਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—

ਵਰਤੋਂ

ਅਮੋਨੀਆ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਈ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨੀ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ (ਅਮੋਨੀਅਮ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ, ਅਮੋਨੀਅਮ ਫਾਸਫੇਟ ਅਤੇ ਅਮੋਨੀਅਮ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਕਾਰਬਨਿਕ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ। ਦ੍ਰਵ ਅਮੋਨੀਆ ਠੰਡਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ (Refrigerant) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.4

ਹੱਲ

ਅਮੋਨੀਆ ਲੂਈਸ ਖਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ?

ਅਮੋਨੀਆ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਏਕਾਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਲੂਈਸ ਖਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.4 ਅਮੋਨੀਆ ਦੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।

7.5 Cu^{2+} ਘੋਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮੋਨੀਆ ਕਿਵੇਂ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ?

7.4 ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ

ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੇ ਨਾਂ, ਸੂਤਰ, ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਰੰਗ-ਰੂਪ ਸਾਰਣੀ 7.3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਲੁਈਸ ਡਾੱਟ ਅਨੁਨਾਦ ਰਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਣੀ 7.4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 7.3 ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ

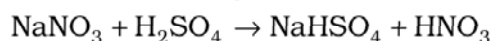
ਨਾਮ	ਸੂਤਰ	ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ	ਬਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਣ ਵਿਧੀਆਂ	ਭੌਤਿਕ ਰੰਗ ਰੂਪ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਿਕ ਸੁਭਾਅ
ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਆਕਸਾਈਡ (ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (I) ਆਕਸਾਈਡ)	N_2O	+ 1	$NH_4NO_3 \xrightarrow{\text{ਤਾਪ}} N_2O + 2H_2O$	ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ, ਉਦਾਸੀਨ
ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਮੋਨੋਆਕਸਾਈਡ (ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (II) ਆਕਸਾਈਡ)	NO	+ 2	$2NaNO_2 + 2FeSO_4 + 3H_2SO_4 \rightarrow Fe_2(SO_4)_3 + 2NaHSO_4 + 2H_2O + 2NO$	ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ, ਉਦਾਸੀਨ
ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਟ੍ਰਾਈਆਕਸਾਈਡ (ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (III) ਆਕਸਾਈਡ)	N_2O_3	+ 3	$2NO + N_2O_4 \xrightarrow{250K} 2N_2O_3$	ਨੀਲਾ ਠੋਸ, ਉਦਾਸੀਨ
ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ (ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (IV) ਆਕਸਾਈਡ)	NO_2	+ 4	$2Pb(NO_3)_2 \xrightarrow{673K} 4NO_2 + 2PbO$	ਭੂਰੀ ਗੈਸ, ਤੇਜ਼ਾਬੀ
ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਟੈਟਰਾਆਕਸਾਈਡ (ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (IV) ਆਕਸਾਈਡ)	N_2O_4	+ 4	$2NO_2 \xrightleftharpoons[\text{ਤਾਪ}]{\text{ਠੰਡਾ}} N_2O_4$	ਰੰਗਹੀਣ ਠੋਸ/ਦ੍ਰਵ ਤੇਜ਼ਾਬੀ
ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਪੈਂਟਾਆਕਸਾਈਡ (ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ (V) ਆਕਸਾਈਡ)	N_2O_5	+5	$4HNO_3 + P_4O_{10} \rightarrow 4HPO_3 + 2N_2O_5$	ਰੰਗਹੀਣ ਠੋਸ, ਤੇਜ਼ਾਬੀ

7.5 ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ

ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ $H_2N_2O_2$ (ਹਾਈਪੋਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ), HNO_2 (ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ), HNO_3 (ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ) ਵਰਗੇ ਆਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ HNO_3 ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

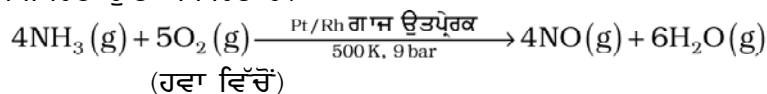
ਤਿਆਰੀ

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ, ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ, ਕੱਚ ਦੀ ਰਿਟਾਰਟ (Retort) ਵਿੱਚ ਗਾੜ੍ਹੇ H_2SO_4 ਅਤੇ $NaNO_2$ ਜਾਂ KNO_3 ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਟਵਾਲਡ ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਧੀ ਅਮੋਨੀਆ (NH_3) ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਪ੍ਰੇਰਕੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 7.4-ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ

ਸੂਤਰ	ਅਨੁਨਾਦ ਰਚਨਾਵਾਂ	ਬੰਧਨ ਪੈਰਾਮੀਟਰ
N_2O	$\ddot{N}=N=\ddot{O} \leftrightarrow :N\equiv N-\ddot{O}:$	$N - N - O$ 113 pm 119 pm ਰੇਖੀ
NO	$:N = \ddot{O} : \leftrightarrow :\ddot{N} = \ddot{O} :$	$N - O$ 115 pm
N_2O_3		 ਸਮਤਲੀ
NO_2		 ਕੋਣੀ
N_2O_4		 ਸਮਤਲੀ
N_2O_5		 ਸਮਤਲੀ

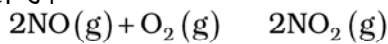
ਉਦਾਹਰਣ 7.5 NO_2 ਡਾਈਮਰਾਈਜ਼ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਹੱਲ NO_2 ਵਿੱਚ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਬਿਖਮ (odd) ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਿਸਟ ਬਿਖਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਅਣੂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਾਈਮਰ ਹੋਣ ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਈ ਅਣੂ N_2O_4 ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਸਮ (even) ਹੈ।

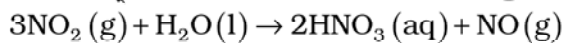
ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.6 N_2O_5 ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕਤਾ ਕੀ ਹੈ ?

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਆਕਸਾਈਡ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਕਰਕੇ NO_2 ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

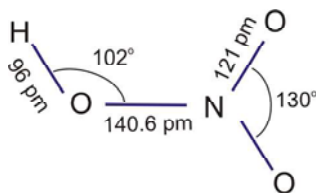
ਨਿਰਮਿਤ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁੱਲ ਕੇ HNO_3 ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

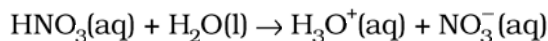
ਨਿਰਮਿਤ NO ਮੁੜ ਚਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲੀ HNO₃ ਨੂੰ ਕਸ਼ੀਦਣ ਦੁਆਰਾ ਲਗਪਗ 68% ਪੁੰਜ ਤੱਕ ਗਾੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਾੜ੍ਹੇ H₂SO₄ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਜਲੀਕਰਣ ਨਾਲ 98% ਤੱਕ ਸੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ

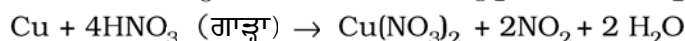
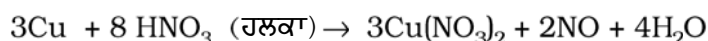
ਇਹ ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ ਦ੍ਰਵ ਹੈ (ਜੰਮਣ ਅੰਕ 231.4 K ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ 355.6 K)। ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਕੋਟੀ ਦੇ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ HNO₃ 68% ਪੁੰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਘਣਤਾ 1.504 ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੈਸੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, HNO₃ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਮਤਲੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ।

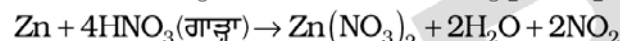
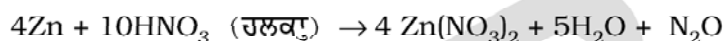
ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚ HNO₃ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇਜ਼ਾਬ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਨੀਅਮ ਅਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਆਇਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗਾੜ੍ਹਾ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਪਲੈਟੀਨਮ ਵਰਗੀਆਂ ਨੋਬਲ ਧਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਧੇਰੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਕਸੀਕਰਣ ਦੀਆਂ ਉਪਜਾਂ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਸੰਘਣਤਾ, ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜ਼ਿੰਕ ਹਲਕੇ HNO₃ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਤੇ N₂O ਅਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੇ ਨਾਲ NO₂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

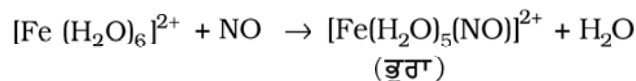
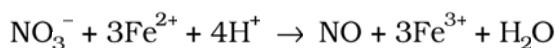

ਕੁਝ ਧਾਤਾਂ (ਜਿਵੇਂ Cr, Al) ਗਾੜ੍ਹੇ HNO₃ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘੁਲਦੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਤ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਪਤਲੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਪਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਾੜ੍ਹਾ HNO₃ ਅਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਇਓਡੀਨ ਅਇਓਡਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਬਨ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਵਿੱਚ, ਸਲਫਰ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਅਤੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭੂਰਾ ਰਿੰਗ ਟੈਸਟ

ਨਾਈਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਭੂਰਾ ਰਿੰਗ ਟੈਸਟ Fe²⁺ ਆਇਨਾਂ ਦੀ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਲਘੂਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ Fe²⁺ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟੈਸਟ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਆਇਨ ਯੁਕਤ ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਰਸ ਸਲਫੇਟ ਘੋਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਟੈਸਟ ਟਿਊਬ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਗਾੜ੍ਹਾ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਘੋਲ ਅਤੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਅੰਤਰਤਲ (Interface) ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭੂਰੇ ਰਿੰਗ ਦਾ ਬਣਨਾ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਆਇਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

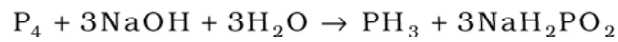
ਵਰਤੋਂ

ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਮੋਨੀਅਮ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਅਤੇ ਪਾਇਰੋ ਤਕਨੀਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਈਟ੍ਰੋਗਲਿਸਰੀਨ, ਟ੍ਰਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਟੋਲੂਈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਬਨਿਕ ਨਾਈਟ੍ਰੋ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਸਟੇਨਲੈਸਸਟੀਲ ਦੇ ਪਿਕਲਿੰਗ (Pickling), ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਉਕਰਣ (etching) ਅਤੇ ਰਾਕੇਟ ਬਾਲਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

7.6 ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਭਿੰਨ ਰੂਪ

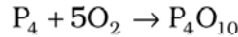
ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ—ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਪ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸਫੇਦ ਮੋਮੀ ਠੋਸ ਹੈ। ਇਹ ਜਹਿਰੀਲਾ, ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਘੁੱਲ ਪਰੰਤੂ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਸਲਫਾਈਡ ਵਿੱਚ ਘੁੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੀਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਰਸਾਈਨੀ ਦੀਪਤ)।

ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਬਲਦੇ ਹੋਏ NaOH ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਘੁਲ ਕੇ PH_3 ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

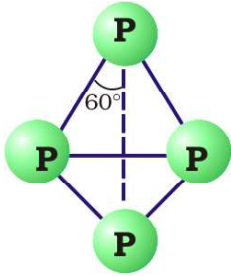

(ਸੋਡੀਅਮ ਹਾਈਪੋਫਾਸਫਾਈਟ)

P_4 ਅਣੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਣੀ ਤਨਾਅ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਸਿਰਫ 60° ਦਾ ਹੈ, ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਘੱਟ ਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀਆਂ ਠੋਸ ਫੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗ ਫੜਕੇ P_4O_{10} ਦਾ ਸਫੇਦ ਧੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—

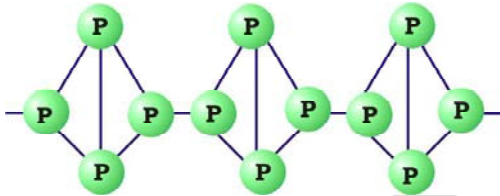
ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਚੌਫਲਕੀ P_4 ਅਣੂਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 7.2 ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 7.2. ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ

ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ

ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੂੰ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ 573K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਗਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਦਾਬ ਉੱਤੇ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਫੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਚਿੱਤਰ 7.3-ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ

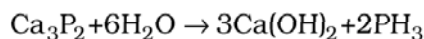
ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਲੋਹੇ ਵਰਗੀ ਸਲੇਟੀ ਚਮਕ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੰਧਹੀਣ, ਅ-ਜਹਿਰੀਲਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਸਲਫਾਈਡ ਵਿੱਚ ਅਘੁੱਲ ਹੈ। ਰਸਾਇਣਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ, ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ ਤੁੱਲਨਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੀਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ P_4 ਚੌਫਲਕੀ ਲੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ 7.3 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

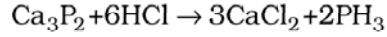
ਕਾਲਾ ਫਾਸਫੋਰਸ

ਕਾਲੇ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ— α -ਕਾਲਾ ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਤੇ β -ਕਾਲਾ ਫਾਸਫੋਰਸ। ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੂੰ 803K ਉੱਤੇ, ਬੰਦ ਟਿਊਬ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ α -ਕਾਲਾ ਫਾਸਫੋਰਸ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਜੌਹਰ ਉਡਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਅਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਮੋਨੋਕਲਿਨਿਕ ਜਾਂ ਰੋਮ ਬੋਹੀਡਰਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। β -ਕਾਲਾ ਫਾਸਫੋਰਸ ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੂੰ 473K ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਦਾਬ ਤੇ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ 673K ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਲਦਾ।

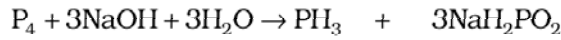
7.7 ਫਾਸਫੀਨ

ਤਿਆਰੀ—ਫਾਸਫੀਨ, ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਫਾਸਫਾਈਡ ਦੀ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਹਲਕੇ HCl ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

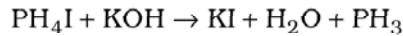

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੂੰ CO_2 ਦੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਗਾੜੇ ਕਾਸਟਿਕ ਸੋਡਾ ਘੋਲ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਸੋਡੀਅਮ ਹਾਈਪੋਫਾਸਫਾਈਟ)

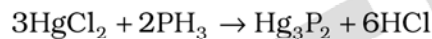
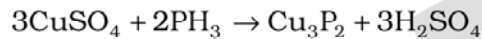
ਸ਼ੁੱਧ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅ-ਜਲਣਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ P_2H_4 ਜਾਂ P_4 ਦੇ ਵਾਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਜਲਣਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ HI ਵਿੱਚ ਸੋਖਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਾਸਫੋਨੀਅਮ ਆਇਓਡਾਈਡ (PH_4I) ਬਣ ਜਾਏ ਜੋ KOH ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੇ ਫਾਸਫੀਨ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ

ਇਹ ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ, ਸੜੀ ਮੱਛੀ ਵਰਗੀ ਗੰਧ ਵਾਲੀ ਅਤਿਅੰਤ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਗੈਸ ਹੈ। ਇਹ HNO_3 , Cl_2 ਅਤੇ Br_2 ਵਰਗੇ ਆਕਸੀਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਾਸ਼ਪਾਂ ਦੀ ਅਤਿਸੂਖਮ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸਫੋਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੁੱਲਦੀ ਹੈ। PH_3 ਦਾ ਜਲੀ ਘੋਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਟਿਤ ਹੋ ਕੇ ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਤੇ H_2 ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾੱਪਰ ਸਲਫੇਟ ਜਾਂ ਮਰਕਿਊਰਿਕ ਕਲੋਰਾਈਡ ਘੋਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਖਿਤ ਕਰਨ ਤੇ ਸੰਗਤ ਫਾਸਫੋਰਾਈਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਫਾਸਫੀਨ ਅਮੋਨੀਆ ਵਾਂਗ ਦੁਰਬਲ ਖਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਸਫੋਨੀਅਮ ਯੋਗਿਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ—

ਵਰਤੋਂ

ਫਾਸਫੀਨ ਦਾ ਸੁਤੇ ਸਿੱਧ ਬਲਣਾ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਹੇਲਮਜ਼ ਸਿਗਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਕਾਰਬਾਈਡ ਅਤੇ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਫਾਸਫਾਈਡ ਦੇ ਬਰਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਕਰਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੈਸਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਗਨਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੂੰ ਸਕਰੀਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.6

ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ PH_3 ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਖਾਰੀ ਹੈ ?

ਹੱਲ

PH_3 HI ਵਰਗੇ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ PH_4I ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਖਾਰੀ ਹੈ।

ਫਾਸਫੋਰਸ ਪਰਮਾਣੂ ਉੱਤੇ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਣ PH_3 ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲੂਈਸ ਖਾਰ ਵਾਂਗ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

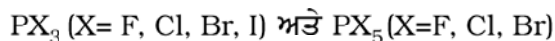
ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.7 PH_3 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ PH_4^+ ਦਾ ਬੰਧਨ ਕੋਣ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਕਿਉਂ ?

7.8 ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਨੂੰ CO_2 ਦੇ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਗਾੜ੍ਹੇ ਕਾਸਟਿਕ ਸੋਡਾ ਘੋਲ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

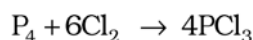
7.8 ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਹੇਲਾਈਡ

ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੇਲਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—

7.8.1 ਫਾਸਫੋਰਸ ਟ੍ਰਾਈਕਲੋਰਾਈਡ

ਤਿਆਰੀ—ਇਹ ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕਲੋਰੀਨ ਲੰਘਾਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—

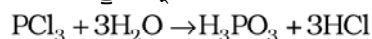

ਇਹ ਥਾਇਓਨਾਈਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

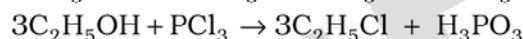
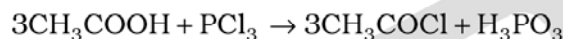

ਗੁਣ

ਇਹ ਰੰਗਹੀਣ ਤੇਲ ਰੂਪੀ ਦ੍ਰਵ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜਲ ਅਪਘਟਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ CH_3COOH , $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$ ਵਰਗੇ $-\text{OH}$ ਗਰੁੱਪ ਯੁਕਤ ਕਾਰਬਨਿਕ ਯੋਗਿਕਾਂ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੀ ਅਕ੍ਰਿਤੀ ਪਿਰੈਮਿਡੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਸ SP^3 ਸੰਕਰਿਤ ਹੈ।

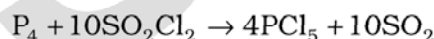
7.8.2 ਫਾਸਫੋਰਸ ਪੈਂਟਾਹੇਲਾਈਡ

ਤਿਆਰੀ

ਫਾਸਫੋਰਸ ਪੈਂਟਾ ਕਲੋਰਾਈਡ ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕ ਕਲੋਰੀਨ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ।

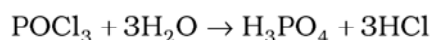
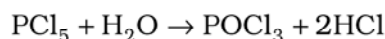

ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ SO_2Cl_2 ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

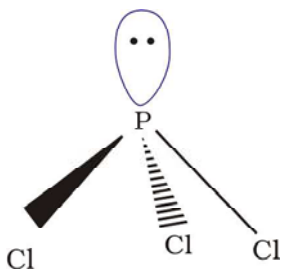

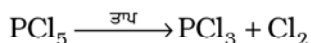
ਗੁਣ

PCl_5 ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਪੀਲਾ ਪਾਊਡਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਮ-ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਲ ਅਪਘਟਿਤ ਹੋ ਕੇ POCl_3 ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

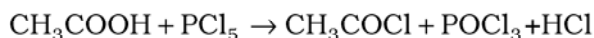
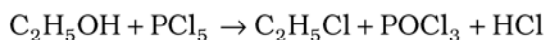

ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜੌਹਰ ਉੱਡਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਵਧੇਰੇ ਗਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਘੋਜਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

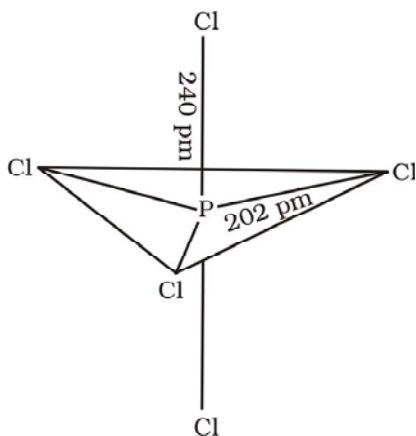
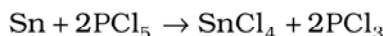
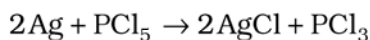

ਇਹ -OH ਗਰੁੱਪ ਯੁਕਤ ਕਾਰਬਨਿਕ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੋਰੋ ਵਿਉਤਪੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸੂਖਮ ਵੰਡੀਆਂ ਧਾਤਾਂ PCl_5 ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਸੰਗਤ ਕਲੋਰਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਕਾਰਬਨਿਕ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਸੰਸਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ— $\text{C}_2\text{H}_5\text{Cl}$, CH_3COCl

ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ ਗੈਸੀ ਫੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਟਰਾਇਗੋਨਲ ਦੋ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਥੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

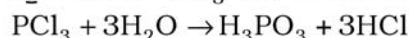
ਤਿੰਨੋ ਵਿਸ਼ੁਵਤੀ (equatorial) P-Cl ਬੰਧਨ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਜਦ ਕਿ ਦੋ ਅਕਸੀ (axial) ਬੰਧਨ ਵਿਸ਼ੁਵਤੀ ਬੰਧਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੁਵਤੀ ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲਨਾ ਵਿੱਚ ਅਕਸੀ (axial) ਬੰਧਨ ਯੁਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਠੋਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਇਨਿਕ ਠੋਸ $[\text{PCl}_4]^+[\text{PCl}_6]^-$ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਨਆਇਨ $[\text{PCl}_4]^+$ ਚੌਫਲਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਣਆਇਨ $[\text{PCl}_6]^-$ ਅੱਠਫਲਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.7 PCl_3 ਨਮੀਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ?

ਹੱਲ

ਨਮੀਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ PCl_3 ਜਲ ਅਪਘਟਿਤ ਹੋ ਕੇ HCl ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.8 ਕੀ PCl_5 ਦੇ ਪੰਜੇ ਬੰਧਨ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ? ਆਪਣੇ ਉੱਤਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ।

ਹੱਲ

PCl_5 ਦੀ ਤਿਕੋਣੀ ਦੋ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨੋ ਵਿਸ਼ੁਵਤੀ (equatorial) P-Cl ਬੰਧਨ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਦੋ ਅਕਸੀ ਬੰਧਨ ਭਿੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੁਵਤੀ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਨ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.9 ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ PCl_5 ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ?

7.10 PCl_5 ਦੀ ਭਾਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਲ ਅਪਘਟਨ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇ ਲਈ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਮੀਕਰਣ ਲਿਖੋ।

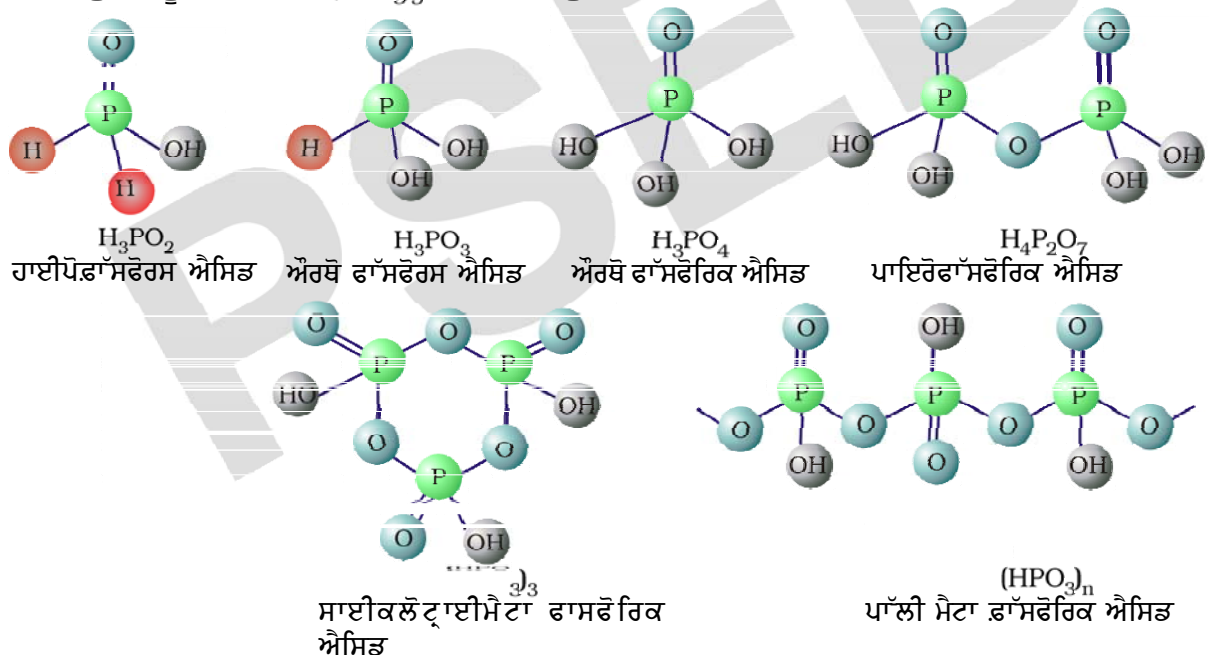
7.9 ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਆਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ

ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਨੇਕ ਆਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਸੂਤਰ, ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਲੱਛਣਿਕ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਣੀ 7.5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੀ ਬਣਤਰ H_2O ਅਣੂ ਅਤੇ O-ਪਰਮਾਣੂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਿਆਗਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਚਿੱਤਰ 7.4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ—

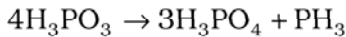
ਸਾਰਣੀ 7.5-ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਆਕਸੀ ਤੇਜ਼ਾਬ

ਨਾਮ	ਸੂਤਰ	ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ	ਲਛਣਿਕ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ	ਨਿਰਮਾਣ
ਹਾਈਪੋਫਾਸਫੋਰਸ (ਫਾਸਫੀਨੀਕ) ਐਸਿਡ	H_3PO_2	+ 1	ਇੱਕ P-OH ਦੋ P-H ਇੱਕ P=O	ਚਿੱਟੀ P_4 + ਖਾਰ
ਔਰਥੋਫਾਸਫੋਰਸ ਐਸਿਡ	H_3PO_3	+ 3	ਇੱਕ P=O ਦੋ P-OH ਇੱਕ P-H	$P_2O_3 + H_2O$
ਪਾਇਰੋਫਾਸਫੋਰਸ ਐਸਿਡ	$H_4P_2O_5$	+ 3	ਦੋ P-OH ਦੋ P-H ਦੋ P=O	$PCl_3 + H_3PO_3$
ਹਾਈਪੋਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ	$H_4P_2O_6$	+ 4	ਚਾਰ P-OH ਦੋ P=O ਇੱਕ P-P	ਲਾਲ P_4 + ਖਾਰ
ਔਰਥੋਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ	H_3PO_4	+ 5	ਤਿੰਨ P-OH ਇੱਕ P=O	$P_4O_{10} + H_2O$
ਪਾਇਰੋਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ	$H_4P_2O_7$	+ 5	ਚਾਰ P-OH ਦੋ P=O ਇੱਕ P-O-P	ਗਰਮ ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ
ਮੈਟਾ ਫਾਸਫੋਰਿਕ* ਐਸਿਡ	$(HPO_3)_n$	+ 5	ਤਿੰਨ P-OH ਤਿੰਨ P=O+ ਤਿੰਨ P-O-P	ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ Br_2 ਬੰਦ ਟਿਊਬ ਵਿੱਚ ਗਰਮ

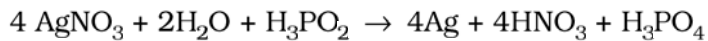
* ਕੇਵਲ ਬਹੁਲਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ $(HPO_3)_3$ ਦੇ ਲੱਛਣਿਕ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਔਕਸੀ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਸ ਹੋਰ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੌਫਲਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ P=O ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇੱਕ P-OH ਬੰਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਕਸੀ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ ਨੀਵੀਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ (+5 ਤੋਂ ਘੱਟ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ, P = O ਅਤੇ P-OH ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਤਾਂ P-F (ਜਿਵੇਂ H₂P₂O₆ ਵਿੱਚ) ਜਾਂ P-H (ਜਿਵੇਂ H₃PO₂ ਵਿੱਚ) ਬੰਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ +3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅ-ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਔਰਥੋਫਾਸਫੋਰਸ ਐਸਿਡ (ਜਾਂ ਫਾਸਫੋਰਸ ਐਸਿਡ) ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਅ-ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੋ ਕੇ ਔਰਥੋ ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ (ਜਾਂ ਫਾਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ) ਅਤੇ ਫਾਸਫੀਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਤੇਜ਼ਾਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ P-H ਬੰਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਬਲ ਲਘੂਕਾਰਕ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈਪੋਫਾਸਫੋਰਸ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਦੋ P-H ਬੰਧਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਲਘੂਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, AgNO₃ ਨੂੰ ਧਾਤਵੀ ਚਾਂਦੀ ਵਿੱਚ ਲਘੂਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ P-H ਬੰਧਨ ਆਇਨੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਕੇ H⁺ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਖਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਆਇਨਨ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ P-OH ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ H₃PO₃ ਅਤੇ H₃PO₄ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ-ਖਾਰੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ-ਖਾਰੀ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ H₃PO₃ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦੋ P-OH ਬੰਧਨ ਅਤੇ H₃PO₄ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ P-OH ਬੰਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.9 ਤੁਸੀਂ H₃PO₂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸਦਾ ਲਘੂਕਾਰਕ ਵਿਹਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

ਹੱਲ H₃PO₂ ਵਿੱਚ ਦੋ H ਪਰਮਾਣੂ P ਪਰਮਾਣੂ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੇਜ਼ਾਬ ਨੂੰ ਲਘੂਕਾਰਕ ਗੁਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.11 H₃PO₄ ਦੀ ਬੇਸ ਗ੍ਰਹਿਣਤਾ (basicity) ਕੀ ਹੈ ?

7.12 ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ H₃PO₃ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

7.10 ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤ

ਆਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਗਰੁੱਪ 16 ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ, ਸਲਫਰ, ਸੀਲੀਨਿਅਮ, ਟੈਲੂਰੀਅਮ ਅਤੇ ਪੋਲੋਨਿਅਮ ਤੱਤ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਚੈਲਕੋਜਨ ਗਰੁੱਪ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਂ, ਬਰਾਸ ਦੇ ਲਈ ਗਰੀਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਲਫਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਕਾੱਪਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘ ਹੋਣ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਕਾੱਪਰ ਖਣਿਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਕਸੀਜਨ ਜਾਂ ਸਲਫਰ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

7.10.1 ਉਪਲਬਧਤਾ

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਪੇਪੜੀ ਦੇ ਪੁੰਜ ਦਾ ਲਗਪਗ 46.6% ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਮਿਤ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਆਇਤਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 20.946% ਆਕਸੀਜਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਭੂ-ਪਰਤ ਵਿੱਚ ਸਲਫਰ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਸਿਰਫ 0.03 ਤੋਂ 0.1%, ਸੰਯੋਜਿਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਲਫਰ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਲਫੇਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਪਸਮ $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$, ਐਪਸਮ ਲੂਣ $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$, ਬੇਰਾਈਟ BaSO_4 ਅਤੇ ਸਲਫਾਈਡਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਨਾ PbS , ਜ਼ਿੰਕ ਬਲੈਂਡ ZnS , ਕਾੱਪਰ ਪਾਈਰਾਈਟ CuFeS_2 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਲਫਰ ਦੀ ਸੂਖਮ ਮਾਤਰਾ ਜਵਾਲਾਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਸਲਫਾਈਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਬਨਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ; ਜਿਵੇਂ ਆਂਡਾ, ਪ੍ਰੋਟੀਨ, ਲਸਣ, ਪਿਆਜ, ਸਰ੍ਹੋਂ ਵਾਲ ਅਤੇ ਉਨ ਵਿੱਚ ਸਲਫਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੀਲੀਨਿਅਮ ਅਤੇ ਟੈਲੂਰੀਅਮ ਸਲਫਾਈਡ ਕੱਚੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਤ ਸੈਲੀਨਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਟੈਲੂਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪੋਲੋਨੀਅਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਰੀਅਮ ਅਤੇ ਯੂਰੇਨਿਅਮ ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਉਪਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਰਣੀ 7.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 7.6-ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਗੁਣ	O	S	Se	Te	Po
ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ	8	16	34	52	84
ਪਰਮਾਣੂ ਪੁੰਜ/ g mol^{-1}	16.00	32.06	78.96	127.60	210.00
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ	$[\text{He}]2s^22p^4$	$[\text{Ne}]3s^23p^4$	$[\text{Ar}]3d^{10}4s^24p^4$	$[\text{Kr}]4d^{10}5s^25p^4$	$[\text{Xe}]4f^{14}5d^{10}6s^26p^4$
ਸਹਿਸੰਯੋਕ ਅਰਧ ਵਿਆਸ/ $(\text{pm})^a$	66	104	117	137	146
ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ, E^{2-}/pm	140	184	198	221	230 ^b
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ $\Delta_{eg}H/\text{kJ mol}^{-1}$	-141	-200	-195	-190	-174
ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ $(\Delta_i H_1)/\text{kJ mol}^{-1}$	1314	1000	941	869	813
ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ	3.50	2.58	2.55	2.01	1.76
ਘਣਤਾ / g cm^{-3} (298 K)	1.32 ^c	2.06 ^d	4.19 ^e	6.25	-
ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ/K	55	393 ^f	490	725	520
ਉਬਲਣ ਅੰਕ/K	90	718	958	1260	1235
ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ*	-2,-1,1,2	-2,2,4,6	-2,2,4,6	-2,2,4,6	2,4

^aਇਕਹਿਰਾ ਬੰਧਨ ^b ਲਗਪਗ ਮਾਨ ^c ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ^d ਰੁੱਬਿਕਸਲਫਰ ^e ਝੋਲੀ ਸਲਫਰੀ ^f ਮਿਨੇਕਲਿਨਿਕ ਰੂਪ, 67 K.

* ਆਕਸੀਜਨ, ਆਕਸੀਜਨ ਫਲੋਰਾਈਡਾਂ, OF_2 ਅਤੇ O_2F_2 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ +2 ਅਤੇ +1 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

7.10.2 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ

ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਛੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ns^2np^4 ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

7.10.3 ਪਰਮਾਣੂ ਅਤੇ ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ

ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਇਨੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਦੇ ਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਕਸੀਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਦਾ ਅਕਾਰ ਅਪਵਾਦ ਸਰੂਪ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7.10.4 ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਦਾ ਮਾਨ, ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਸੰਗਤ ਆਵਰਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਥਾਈਪਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਥ ਭਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ p -ਆਰਬਿਟਲ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

7.10.5 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਆਕਸੀਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਦੀ ਗਠਿਤੀ (compact) ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਸਲਫਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਰਿਣਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਲਫਰ ਤੋਂ ਪੋਲੀਨੀਅਮ ਤੱਕ ਮੁੜ ਇਸ ਦੇ ਮਾਨ ਘੱਟ ਰਿਣਾਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

7.10.6 ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ

ਫਲੋਰੀਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਦਾ ਮਾਨ ਸਭ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਕਸੀਜਨ ਤੋਂ ਪੋਲੋਨੀਅਮ ਤੱਕ ਧਾਤਵੀ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.10

ਹੱਲ—

ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਸੰਗਤ ਅਵਰਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਦਾ ਮਾਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ?

ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਥਾਈਪਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਥ ਭਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ p -ਆਰਬਿਟਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਊਰਜਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਗਰੁੱਪ 16 ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

7.10.7 ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ 7.6 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਕਸੀਜਨ ਅਤੇ ਸਲਫਰ ਅਧਾਤਾਂ, ਸੀਲੀਨੀਅਮ ਅਤੇ ਟੈਲੂਰੀਅਮ ਉਪਧਾਤਾਂ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪੋਲੋਨੀਅਮ ਇੱਕ ਧਾਤ ਹੈ। ਪੋਲੋਨੀਅਮ ਰੇਡੀਓਐਕਟਿਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਪ ਆਯੂ ਹੈ (ਅਰਥ ਆਯੂ 13.8 ਦਿਨ)। ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਭਿੰਨ ਰੂਪਤਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ ਵਧਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਘਲਣ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਕਸੀਜਨ ਅਤੇ ਸਲਫਰ ਦੇ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ ਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮਾਣੂਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਕਸੀਜਨ ਦੋ-ਪਰਮਾਣੂ ਅਣੂ (O_2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸਲਫਰ ਬਹੁ ਪਰਮਾਣੂ ਅਣੂ (S_8) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

7.10.8 ਰਸਾਇਣਿਕ ਗੁਣ

ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਿਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤ ਕਈ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ (ਸਾਰਣੀ 7.6) ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। -2 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਘੱਟਦਾ ਹੈ। ਪੋਲੋਨੀਅਮ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ -2 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ OF_2 ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ +2 ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ -2 ਰਿਣਾਤਮਕ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਬਾਕੀ ਤੱਤ +2, +4, +6 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ +4 ਅਤੇ +6 ਵਧੇਰੇ ਆਮ ਹਨ। ਸਲਫਰ, ਸੀਲੀਨੀਅਮ ਅਤੇ ਟੈਲੂਰੀਅਮ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗਿਕਾਂ ਵਿੱਚ +4 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਫਲੋਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗਿਕਾਂ ਵਿੱਚ +6 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਤੇ +6 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਘੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ +4 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਵੱਧਦਾ ਹੈ (ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਭਾਵ)। +4 ਅਤੇ +6 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਧਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਿਹਾਰ

ਦੂਜੇ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ p -ਬਲਾਕ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਿਹਾਰ ਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਿਟਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਿਟਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਉਦਾਹਰਣ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ H_2S ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਆਕਸੀਜਨ ਵਿੱਚ d ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸਦੀ ਸਹਿਸੰਯੋਜਤਾ 4 ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ 2 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਰਲਭ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਹੋਰ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕਤਾ 4 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(i) ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ H_2E ($E = O, S, Se, Te, Po$) ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ 7.7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਗੁਣ H_2O ਤੋਂ H_2Te ਤੱਕ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਬੰਧਨ (H-E) ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੰਧਨ (H-E) ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਕਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਤਾਪੀ ਸਥਾਈਪਨ ਵਿੱਚ ਵੀ H_2O ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ H_2Po ਤੱਕ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡ ਲਘੂਕਾਰਕ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਣ H_2S ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ H_2Te ਤੱਕ ਵੱਧਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 7.7 ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਗੁਣ

ਗੁਣ	H_2O	H_2S	H_2Se	H_2Te
ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ/K	273	188	208	222
ਉਬਲਣ ਅੰਕ/K	373	213	232	269
H-E ਦੂਰੀ/pm	96	134	146	169
HEH ਕੋਣ ($^\circ$)	104°	92°	91°	90°
$\Delta_f H/kJ mol^{-1}$	-286	-20	73	100
$\Delta_{\text{ਵਿਯੋਜਨ}} H (H-E)/kJ mol^{-1}$	463	347	276	238
ਵਿਯੋਜਨ ਸਥਿਰ ਅੰਕ	1.8×10^{-16}	1.3×10^{-7}	1.3×10^{-4}	2.3×10^{-3}

^a ਜਲੀ ਘੋਲ, 298 K

(ii) ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

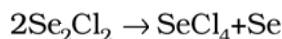
ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤ EO_2 ਅਤੇ EO_3 ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ $E = S, Se, Te$ ਅਤੇ PO/O_3 ਅਤੇ SO_2 ਗੈਸਾਂ ਹਨ ਜਦ ਕਿ SeO_2 ਠੋਸ ਹੈ। ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦਾ ਲਘੂਕਾਰਕ ਗੁਣ SO_2 ਤੋਂ TeO_2 ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। SO_2 ਇੱਕ ਲਘੂਕਾਰਕ ਹੈ ਜਦ ਕਿ TeO_2 ਇੱਕ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ। EO_2 ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਲਫਰ, ਸੀਲੀਨੀਅਮ ਅਤੇ ਟੈਲੂਰੀਅਮ EO_3 ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ (SO_3, SeO_3, TeO_3) ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(iii) ਹੈਲੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤ EX_6, EX_4 ਅਤੇ EX_2 ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੇਕ ਹੇਲਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ E ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ X ਇੱਕ ਹੈਲੋਜਨ ਹੈ। ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਦੇ ਘਟਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਹੈ $F > Cl > Br > I$ । ਹੈਕਸਾਹੇਲਾਈਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੈਕਸਾਫਲੋਰਾਈਡ ਹੀ ਸਥਾਈ ਹੇਲਾਈਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹੈਕਸਾਫਲੋਰਾਈਡ ਗੈਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅਠਫਲੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਲਫਰ ਹੈਕਸਾਫਲੋਰਾਈਡ, SF_6 , ਤ੍ਰੈਵਿਮੀ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਧਾਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਟ੍ਰੈਟਾ ਫਲੋਰਾਈਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ SF₄ ਇੱਕ ਗੈਸ ਹੈ, SeF₄ ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ TeF₄ ਇੱਕ ਠੋਸ ਹੈ। ਇਹ ਹੈਕਸਾਫਲੋਰਾਈਡ sp³d ਸੰਕਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤਿਕੋਣੀ ਦੇ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਤੀ (equatorial) ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਏਕਾਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋਮੈਟਰੀ ਸੀ-ਸਾ (See-saw) ਜੋਮੈਟਰੀ ਵੀ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਆਕਸੀਜਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਡਾਈਕਲੋਰਾਈਡ ਅਤੇ ਡਾਈ ਬ੍ਰੋਮਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਾਈਹੇਲਾਈਡ sp³ ਸੰਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੌਫਲਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਮੋਨੋਹੇਲਾਈਡ ਡਾਈਮਰ (dimer) ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ Cl_2O । ਇਹ ਡਾਈਮਰ ਹੇਲਾਈਡ ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ ਅ-ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—

ਉਦਾਹਰਣ 7.11 H₂S, H₂Te ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

ਹੱਲ— ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਣ ਤੇ ਬੰਧਨ (E-H) ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.13 ਸਲਫਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ।

7.14 ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਦੇ ਤਾਪੀ ਸਥਾਈਪਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।

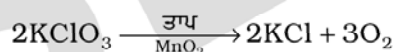
7.15 H₂O ਇੱਕ ਦ੍ਰਵ ਪਰ H₂S ਗੈਸ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

7.11 ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ

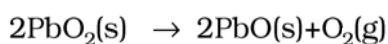
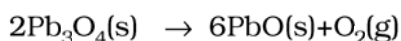
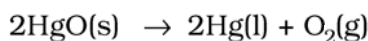
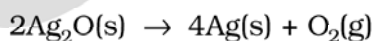
ਤਿਆਰੀ

ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—

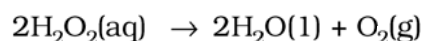
(i) ਆਕਸੀਜਨ ਯੁਕਤ ਲੂਣਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਲੋਰੇਟਾਂ, ਨਾਈਟ੍ਰੇਟਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੈਂਗਨੇਟਾਂ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ—

(ii) ਬਿਜਲਈ ਰਸਾਇਣਕ ਸੀਰੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਕਸਾਈਡ ਦੇ ਤਾਪੀ ਵਿਘਟਨ ਦੁਆਰਾ—

(iii) ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਪਰਆਕਸਾਈਡ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਜਿਵੇਂ ਸੂਖਮ ਵਿਭਾਜਿਤ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂਗਨੀਜ਼ ਡਾਈ ਆਕਸਾਈਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਯੋਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ—

ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਜਾਂ ਹਵਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਅਪਘਟਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਕੈਥੋਡ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਐਨੋਡ ਉੱਤੇ ਮੁੱਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

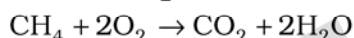
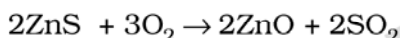
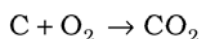
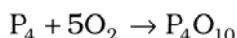
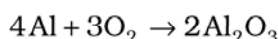
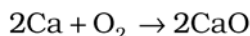
ਉਦਯੋਗਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਹਵਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਅਤੇ ਜਲਵਾਸ਼ਪ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਪਰੰਤ ਬਚੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਜੀ ਕਸ਼ੀਦਣ ਦੁਆਰਾ ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ

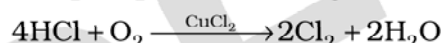
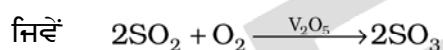
ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ, ਗੰਧਹੀਣ ਗੈਸ ਹੈ। 293 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਇਸਦੀ 100cm^3 ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ 3.08cm^3 ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਤੇ ਜਲੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ 90 K ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਵੀਕਿਤ ਅਤੇ 55K ਉੱਤੇ ਜੰਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਕਸੀਜਨ ਪਰਮਾਣੂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਥਾਈ ਸਮਸਥਾਨਕ ਹਨ— ^{16}O , ^{17}O ਅਤੇ ^{18}O ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਾਂ ਦੀ ਸਮ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵੀ ਅਣਵੀਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਅਨੁਚੁੰਬਕੀ ਹੋਣਾ ਅਨੋਖਾ ਗੁਣ ਹੈ (ਵੇਖੋ XI ਰਸਾਇਣ ਪੁਸਤਕ ਯੂਨਿਟ-4)।

ਡਾਈਆਕਸਾਈਜਨ, ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਧਾਤਾਂ (ਜਿਵੇਂ Au, Pt) ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬਲ ਗੈਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲਗਭਗ ਸਭ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਬਲ ਤਾਪ ਨਿਕਾਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉੱਚੇ ਬਾਹਰੀ ਤਾਪ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਸੀਜਨ-ਆਕਸੀਜਨ ਦੂਹਰੇ ਬੰਧਨ ਦੀ ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਉੱਚੀ (493.4 kJ mol^{-1}) ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਧਾਤਾਂ, ਅਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ—

ਕੁਝ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦਾ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ

ਸਾਹ ਅਤੇ ਜਲਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਕਸੀ ਐਸੀਟਾਈਲੀਨ ਵੈਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ; ਅਨੋਕਾਂ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਚਾਈ ਉੱਤੇ ਉੜਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪਰਬਤ ਰੋਹਣ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਸਿਲੰਡਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦ੍ਰਵ ਆਕਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਵਰਗੇ ਬਾਲਣਾਂ ਦਾ ਜਲਣਾਂ ਰਾਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਦਾਬ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.16 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਤੱਤ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ?

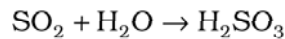
Zn, Ti, Pt, Fe

7.17 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ—

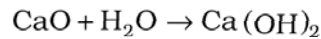
7.12 ਸਧਾਰਣ ਆਕਸਾਈਡ

ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਅੰਗੀ ਯੋਗਿਕ ਆਕਸਾਈਡ ਅਖ਼ਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਆਕਸੀਜਨ ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ। ਆਕਸਾਈਡ ਸਧਾਰਣ (ਜਿਵੇਂ MgO , Al_2O_3) ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ (Pb_3O_4 , Fe_3O_4) ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਧਾਰਣ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਖਾਰੀ ਅਤੇ ਐਫੋਟੈਰਿਕ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਕਸਾਈਡ, ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਆਕਸਾਈਡ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ- SO_2 , Cl_2O_7 , CO_2 , N_2O_5) ਉਦਾਹਰਣ SO_2 ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ H_2SO_3 ਤੇਜ਼ਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

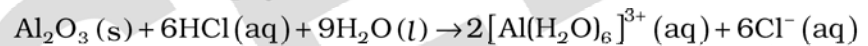
ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਅਧਾਤ ਆਕਸਾਈਡ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਕੁਝ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਤ ਦੀ ਆਕਸੀਕਣ ਅਵਸਥਾ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ Mn_2O_7 , CrO_3 , V_2O_5)।

ਆਕਸਾਈਡ ਜੋ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਖਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਖਾਰੀ ਆਕਸਾਈਡ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। (ਜਿਵੇਂ Na_2O , CaO , BaO) ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ CaO ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਕਰਕੇ $Ca(OH)_2$ ਖਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਕਰਕੇ ਧਾਤਵੀ ਆਕਸਾਈਡ ਖਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਧਾਤਵੀ ਆਕਸਾਈਡ ਦੂਹਰਾ ਵਿਹਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਅਤੇ ਖਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਨੂੰ ਐਫੋਟੈਰਿਕ (amphoteric) ਆਕਸਾਈਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਅਤੇ ਖਾਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ- Al_2O_3 ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਅਤੇ ਖਾਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

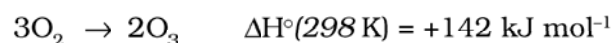
ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਆਕਸਾਈਡ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਰੀ। ਇਹ ਆਕਸਾਈਡ ਉਦਾਸੀਨ ਆਕਸਾਈਡ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। CO , NO ਅਤੇ N_2O ਉਦਾਸੀਨ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ।

7.13 ਓਜ਼ੋਨ

ਓਜ਼ੋਨ ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਐਨੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਦੀ ਉਚਾਈ ਦੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਲਗਪਗ 20 km ਉਚਾਈ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਆਕਸੀਜਨ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਓਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਭੂ ਸਤ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਰਾਬੈਂਗਨੀ ਵਿਕਿਰਨ (UV) ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਤਿਆਰੀ

ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮੰਦ ਖੁਸ਼ਕ ਧਾਰਾ ਨਿਰਵ (silent) ਬਿਜਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲੰਘਾਉਣ ਤੇ ਓਜ਼ੋਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ (10%) ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਸੀਜਨ ਤੋਂ ਓਜ਼ੋਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਇੱਕ ਤਾਪਸੌਖੀ ਪ੍ਰਕਰਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵ ਬਿਜਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਵਿਘਟਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

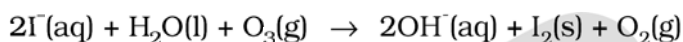
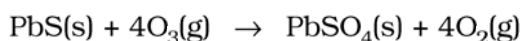
ਜੇ 10% ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਘਣਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਜ਼ੋਨਾਈਜ਼ਰਾਂ ਦੀ ਬੈਟਰੀ (ਸਮੂਹ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਓਜ਼ੋਨ (101.1K ਉਬਲਣ ਅੰਕ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਵ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ

ਸ਼ੁੱਧ ਓਜ਼ੋਨ ਇੱਕ ਹਲਕੀ-ਨੀਲੀ ਗੈਸ, ਗਹਿਰਾ ਨੀਲਾ ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ ਬੈਂਗਣੀ-ਕਾਲਾ ਠੋਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਓਜ਼ੋਨ ਦੀ ਲੱਛਣੀ ਗੰਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰੰਤੂ ਜੇ ਸੰਘਣਤਾ 100 ਭਾਗ ਪ੍ਰਤੀ ਮਿਲੀਅਨ (100 ppm) ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਦਰਦ ਅਤੇ ਮਤਲੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

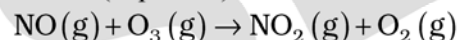
ਓਜ਼ੋਨ ਤਾਪਗਤਿਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਕਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਅਘਟਨ ਨਾਲ ਤਾਪ ਮੁਕਤ (ΔH ਰਿਣਾਤਮਕ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਟ੍ਰੌਪੀ (ΔS ਧਨਾਤਮਕ) ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਆਕਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿੱਬਜ਼ ਊਰਜਾ (ΔG) ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਰਿਣਾਤਮਕ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚੀ ਸੰਘਣਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਫੋਟਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਵਜਨਮੀ (Nascent) ਆਕਸੀਜਨ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ($O_3 \rightarrow O_2 + O$) ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਲੈਂਡ ਸਲਫਾਈਡ ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਆਇਓਡਾਈਡ ਆਇਨਾਂ ਨੂੰ ਆਇਓਡੀਨ ਵਿੱਚ ਆਕਸਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

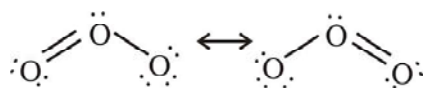
ਜਦੋਂ ਓਜ਼ੋਨ, ਬੋਰੇਟ ਬੱਫਰ (pH 9.2) ਨਾਲ ਬੱਫਰਿਤ ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ ਆਇਓਡਾਈਡ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਇਓਡੀਨ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਟੈਂਡਰਡ ਸੋਡੀਅਮ ਥਾਇਓਸਲਫੇਟ ਘੋਲ ਦੇ ਨਾਲ ਟਾਈਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ O_3 ਗੈਸ ਦੀ ਤਖਮੀਨ (estimation) ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਵਿਧੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਇਟ੍ਰਿਕ ਆਕਸਾਈਡ) ਓਜ਼ੋਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੜੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰ ਸੋਨਿਕ ਜੈੱਟ ਵਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਤੰਤਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਆਕਸਾਈਡ ਉਪਰੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਓਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਦੀ ਸੰਘਣਤਾ ਵਿੱਚ ਮੱਠੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਸੱਖਣਾ ਕਰਣ (depletion) ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਓਜ਼ੋਨ ਪਰਤ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਖਤਰਾ ਫਰੀਆੱਨਾਂ (Freons) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਏਰੋਸੋਲ ਸਪਰੇਅ ਅਤੇ ਠੰਡ ਪਾਊ (Refrigerant) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਜ਼ੋਨ ਅਣੂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਕਸੀਜਨ-ਆਕਸੀਜਨ ਬੰਧਨ ਲੰਬਾਈਆਂ ਸਮਾਨ ਹਨ (128 pm) ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸ ਹੈ ਅਣੂ ਕੋਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਧਕ ਕੋਣ ਲਗਪਗ 117° ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਨੁਨਾਦੀ ਸੰਕਰ ਹੈ—

ਵਰਤੋਂ

ਇਹ ਇੱਕ (ਜਰਮਨਾਸ਼ੀ) ਕੀਟਾਣੂ ਰੋਗਾਣੂ ਨਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਗਾਣੂ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤੇਲਾਂ, ਹਾਥੀ ਦੰਦ, ਆਟੇ ਅਤੇ ਸਟਾਰਚ ਦਾ ਰੰਗ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੋਟਾਸ਼ਿਅਮ ਪਰਮੈਂਗਨੇਟ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.18 O_3 ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਕਿਉਂ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ?

7.19 O_3 ਦਾ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਤਖਮੀਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

7.14 ਸਲਫਰ ਦੇ ਭਿੰਨ ਰੂਪ

ਸਲਫਰ ਦੇ ਅਨੇਕ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀਲੀ ਰੁੱਬਿਕ (Rhombic) (α -ਸਲਫਰ) ਅਤੇ ਮੋਨੋਕਲਿਨਿਕ (β -ਸਲਫਰ) ਰੂਪ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਕਮਰੇ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਰੁੱਬਿਕ ਸਲਫਰ ਸਥਾਈ ਭਿੰਨਰੂਪ ਹੈ ਜੋ 369 K ਉੱਤੇ ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਮੋਨੋਕਲਿਨਿਕ (monoclinic) ਸਲਫਰ ਵਿੱਚ ਰੁਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰੁੱਬਿਕ ਸਲਫਰ (α -ਸਲਫਰ)

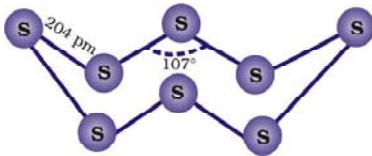
ਇਹ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ 385.8 K ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸਟ ਘਣਤਾ 2.06 ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੁੱਬਿਕ ਸਲਫਰ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਡੰਡਾ ਰੰਧਕ (Roll Sulphur) ਦੇ CS_2 ਵਿੱਚ ਘੋਲ ਨੂੰ ਵਾਸ਼ਪੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਘੋਲ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਬੈਨਜ਼ੀਨ, ਐਲਕੋਹਲ ਅਤੇ ਈਥਰ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਹ CS_2 ਵਿੱਚ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ।

ਮੋਨੋਕਲਿਨਿਕ ਸਲਫਰ (β -ਸਲਫਰ)

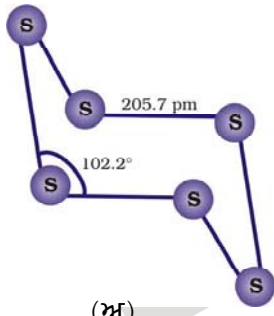
ਇਸਦਾ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ 393 K ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਸਟ ਘਣਤਾ 1.98 ਹੈ। ਇਹ CS_2 ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਸਲਫਰ ਦੇ ਇਸ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰੁੱਬਿਕ ਸਲਫਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਪੇਪੜੀ ਬਣਨ ਤੱਕ ਠੰਡਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੇਪੜੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਛੇਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਦ੍ਰਵ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਪੜੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਰੰਗਹੀਣ, ਸੁਈ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦੇ β -ਸਲਫਰ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ 369 K ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ α -ਸਲਫਰ ਵਿੱਚ ਰੁਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ α -ਸਲਫਰ 369K ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ β -ਸਲਫਰ ਵਿੱਚ ਰੁਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 369 K ਉੱਤੇ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪ ਸਥਾਈ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਪਮਾਨ ਅੰਤਰਕਾਲੀ ਤਾਪਮਾਨ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੁੱਬਿਕ ਅਤੇ ਮੋਨੋਕਲਿਨਿਕ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਲਫਰ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ S_8 ਅਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ S_8 ਅਣੂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਕ ਹੋ ਕੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕ੍ਰਿਸਟਲੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ S_8 ਰਿੰਗ ਪਕਰਡ (puckered) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਟ (Crown shaped) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਣਵੀਂ ਵਿਮੀ ਚਿੱਤਰ 7.5 (ੳ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲਫਰ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰੁਪਾਂਤਰਣ ਸੰਸਲਿਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 6-20 ਸਲਫਰ ਪਰਮਾਣੂ ਯੁਕਤ ਰਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਈਕਲੋ S_6 ਰਿੰਗ ਕੁਰਸੀ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਵਿਮਾਵਾਂ ਚਿੱਤਰ 7.5 (ਅ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(ੳ)

(ਅ)

ਚਿੱਤਰ 7.5 (ੳ) ਰੁੱਬਿਕ ਸਲਫਰ ਵਿੱਚ S_8 ਰਿੰਗ ਅਤੇ

(ਅ) S_6 ਰੂਪ ਰਚਨਾਵਾਂ

ਉਦਾਹਰਣ 7.12

ਹੱਲ—

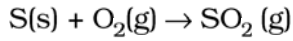
ਸਲਫਰ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਰੂਪ ਅਨੁਚੁੰਬਕੀ ਵਿਹਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

ੳ S_8 ਅਣੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ O_2 ਵਾਂਗ ਐਂਟੀਬਾਂਡਿੰਗ ਆਰਬਿਟਲ π^* ਵਿੱਚ ਅਯੁਗਮਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਨੁਚੁੰਬਕੀ ਗੁਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

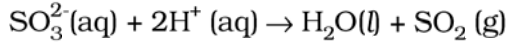
7.15 ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ

ਤਿਆਰੀ

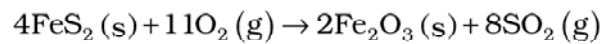
ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਸਲਫਰ ਨੂੰ ਹਵਾ ਜਾਂ ਆਕਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਾਉਣ ਤੇ ਜਦੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (6-8%) ਸਲਫਰ ਟ੍ਰਾਈਆਕਸਾਈਡ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਲਫਾਈਟ ਦੀ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਸਲਫਾਈਡ ਕੱਚੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਭੁੰਨਣ ਨਾਲ ਸਹਿ ਉਪਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

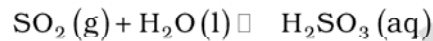

ਗੈਸ ਨੂੰ ਸੁਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਦ੍ਰਵੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਣ

ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਤਿੱਖੀ ਗੰਧ ਵਾਲੀ ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਦਾਬ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 263 K ਉੱਤੇ ਉੱਬਲਦੀ ਹੈ।

ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਣ ਤੇ ਸਲਫਿਊਰਸ ਐਸਿਡ ਘੋਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

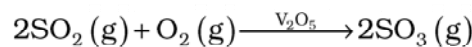

ਇਹ ਸੋਡੀਅਮ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਸਾਈਡ ਘੋਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਕੇ ਸੋਡੀਅਮ ਸਲਫਾਈਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਸੋਡੀਅਮ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਸਲਫਾਈਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

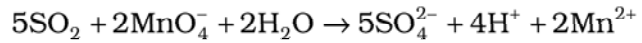
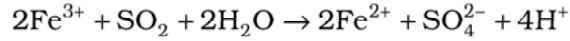
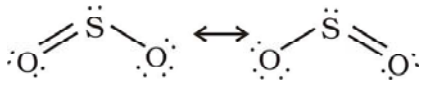

ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਾਰਬਨ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦਾ-ਜੁੱਲਦਾ ਹੈ।

ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਚਾਰਕੋਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਲੋਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਵਜੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਕਲੋਰਾਈਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ ਵੈਨੇਡੀਅਮ (v) ਪੈਂਟਾ ਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਲਫਰ ਟ੍ਰਾਈਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਿਲੀ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਲਘੂਕਾਰਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਇਹ ਆਇਰਨ (III) ਆਇਰਨ ਨੂੰ ਆਇਰਨ (II) ਆਇਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਪੋਟਾਸ਼ਿਅਮ ਪਰਮੈਂਗਨੇਟ (VII) ਘੋਲ ਨੂੰ ਰੰਗਹੀਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਗੈਸ ਦੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ।

SO₂ ਦਾ ਅਣੂ ਕੋਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਨੁਨਾਦ ਸੰਕਰ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ

ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ— (i) ਖੰਡ ਅਤੇ ਪੈਟ੍ਰੋਲੀਅਮ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਿੱਚ (ii) ਉਨ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਰੰਗ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ (iii) ਐਂਟੀਕਲੋਰ, ਰੋਗਾਣੂਨਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਤੋਂ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ, ਸੋਡੀਅਮ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਸਲਫਾਈਟ ਅਤੇ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਸਲਫਾਈਟ (ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਸਾਇਣਾਂ) ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਵ SO₂ ਅਨੇਕ ਕਾਰਬਨਿਕ ਅਤੇ ਅ-ਕਾਰਬਨਿਕ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਘੋਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

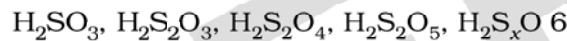
7.20 ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਨੂੰ Fe(III) ਲੂਣ ਦੇ ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦੇ ਹਨ ?

7.21 ਦੋ S-O ਬੰਧਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰੋ ਜੋ SO₂ ਅਣੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ SO₂ ਅਣੂ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ SO₂ ਬੰਧਨ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ?

7.22 SO₂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

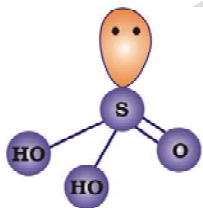
7.16 ਸਲਫਰ ਦੇ ਔਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ

ਸਲਫਰ ਅਨੇਕ ਔਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ—

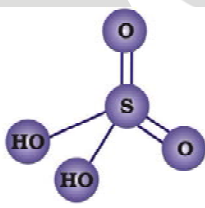

ਕੁਝ ਔਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਅਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

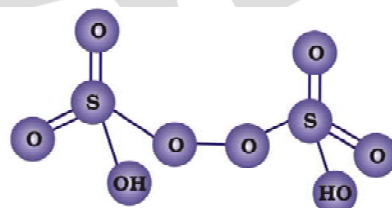
ਸਲਫਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਔਕਸੋ ਐਸਿਡਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਚਿੱਤਰ 7.6 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

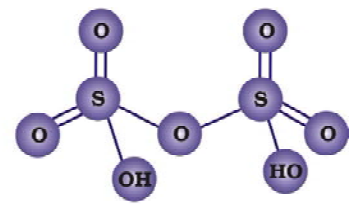
ਸਲਫਿਊਰਸ ਐਸਿਡ
(H₂SO₃)

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ
(H₂SO₄)

ਪਰ ਔਕਸੋ ਡਾਈਸਲਫਿਊਰਸ ਐਸਿਡ
(H₂S₂O₇)

ਪਾਇਰੋਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ
(ਓਲੀਅਮ)
(H₂S₂O₈)

ਚਿੱਤਰ 7.6-ਸਲਫਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਔਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ (H₂S₂O₇)

7.17 ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ

ਉਤਪਾਦਨ

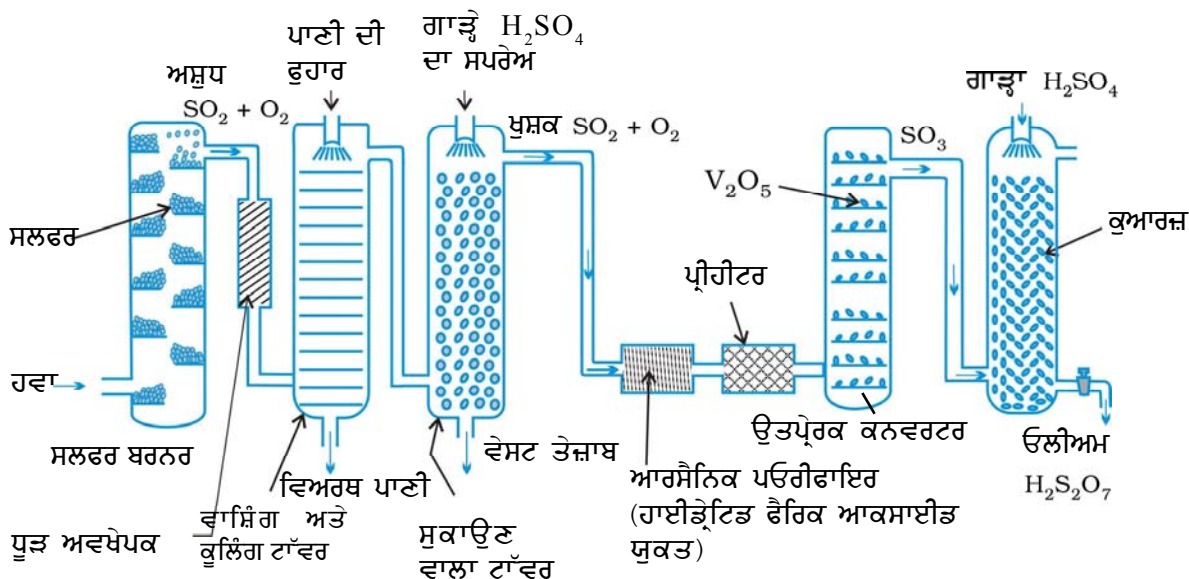
ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ, ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਸਾਇਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਸੰਪਰਕ ਪ੍ਰਕਰਮ (Contact process) ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਸਟੈੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(i) ਸਲਫਰ ਜਾਂ ਸਲਫਰ ਕੱਚੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਜਲਾ ਕੇ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਨਾ

(ii) V_2O_5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਵਾ ਕੇ SO_3 ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ।

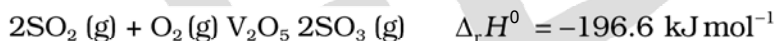
(iii) SO_3 ਨੂੰ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਸੋਖਿਤ ਕਰਕੇ ਓਲੀਅਮ ($H_2S_2O_7$) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਿੱਤਰ 7.7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

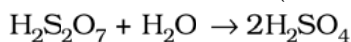
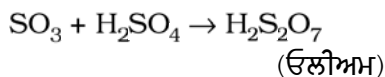

ਚਿੱਤਰ 7.7-ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਲਫਰ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਨੂੰ ਪੂੜ ਦੇ ਕਣਾਂ ਅਤੇ ਆਰਥੈਨਿਕ ਯੋਗਿਕਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੋਰ ਅਸੁਧੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਦੁਆਰਾ SO_2 ਗੈਸ ਦਾ V_2O_5 ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ SO_3 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਮੂਲ ਸਟੈੱਪ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤਾਪਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਕ੍ਰਮਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗ੍ਰ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਇਤਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਦਾਬ ਉੱਚੀ ਉਪਜ (yield) ਦੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਤਾਪਮਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਗਤੀ ਮੱਠੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਪਲਾਂਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ 2 Bar ਦਾਬ ਅਤੇ 720 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਤਪ੍ਰੇਰਕੀ ਕਨਵਰਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ SO_3 ਗੈਸ, ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਸੋਖਿਤ ਹੋ ਕੇ ਓਲੀਅਮ, $H_2S_2O_7$ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਓਲੀਅਮ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਕੇ ਮਨਚਾਹੀ ਸੰਘਣਤਾ ਵਾਲਾ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੀ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

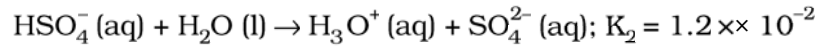
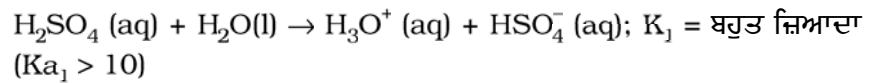
ਸੰਪਰਕ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ 96-98% ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਣ

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ ਗਾੜ੍ਹਾ ਤੇਲ ਵਰਗਾ ਦ੍ਰਵ ਹੈ ਜਿਸਦੀ 298 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਘਣਤਾ 1.84 g cm^{-3} ਹੈ। 283 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜੰਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 611 K ਉੱਤੇ ਉੱਬਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਪ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁੱਲਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀਆਂ ਰਸਾਇਣਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਹਨ— (ੳ)ਨੀਵੀਂ ਵਾਸ਼ਪਸ਼ੀਲਤਾ (ਅ) ਪ੍ਰਬਲ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਗੁਣ (ੲ) ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਬਲ ਬੰਧਨ ਬਨਾਉਣਾ ਅਤੇ (ਸ) ਆੱਕਸੀਕਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ।

ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦਾ ਆਇਨਨ ਦੋ ਸਟੈੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—

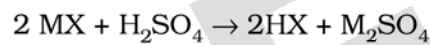

K_a ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ H_2SO_4 ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ H^+ ਅਤੇ HSO_4^- ਵਿੱਚ ਵਿਯੋਜਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਯੋਜਨ ਸਥਿਰ ਅੰਕ (K_a) ਦਾ ਉੱਚਾ ਮਾਨ ਤੇਜ਼ਾਬ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

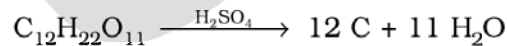
ਇਹ ਤੇਜ਼ਾਬ ਲੂਣਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਧਾਰਣ ਸਲਫੇਟ (ਜਿਵੇਂ-ਸੋਡੀਅਮ ਸਲਫੇਟ ਅਤੇ ਕਾੱਪਰ ਸਲਫੇਟ) ਅਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਸਲਫੇਟ (ਜਿਵੇਂ ਸੋਡੀਅਮ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਸਲਫੇਟ)

ਨੀਵੀਂ ਵਾਸ਼ਪਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਾਸ਼ਪਸ਼ੀਲ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਲੂਣਾਂ ਤੋਂ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

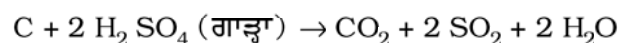
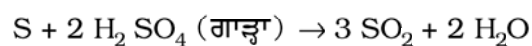
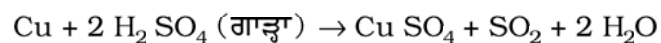

(M = ਧਾਤ, (X = F, Cl, NO_3))

ਗਾੜ੍ਹਾ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਨਿਰਜਲਕ (dehydrating agent) ਹੈ। ਅਨੇਕ ਸਿਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਨੂੰ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਗੈਸਾਂ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣ। ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਕਾਰਬਨਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਸ਼ਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਬੋਹਾਈਡ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਝੁਲਸਣ (Charring) ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

ਗਰਮ ਗਾੜ੍ਹਾ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਇੱਕ ਮੀਡੀਅਮ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਦਾ ਆੱਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਫਾੱਸਫੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਅਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਾਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੁਆਰਾ ਆੱਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ SO_2 ਵਿੱਚ ਲਘੂਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਸਾਇਣ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਮਰਥਾ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਰਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਜ਼ਾਬ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ - ਅਮੋਨੀਅਮ ਸਲਫੇਟ, ਸੁਪਰ ਫਾਸਫੇਟ)।

ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂ ਹੈ—

- (ੳ) ਪੈਟ੍ਰੋਲੀਅਮ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਿੱਚ; (ਅ) ਵਰਣਕਾਂ, ਪੇਂਟਾਂ ਅਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਮੱਧਵਰਤੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ;
(ੲ) ਮੈਲ ਨਿਵਾਰਕ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ; (ਸ) ਧਾਤਕਰਮ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਇਨੈਮਲਨ ਬਿਜਲਈ ਲੇਪਨ ਅਤੇ ਗੈਲਵੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਿੱਚ;
(ਹ) ਸੰਚਕ ਬੈਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ; (ਕ) ਨਾਈਟ੍ਰੋਸੈਲੂਲੋਜ਼ ਉਪਜਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
(ਖ) ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਅਭਿਕਰਮਕ ਵਜੋਂ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.13 ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ—

- (i) ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਫਲੋਰਾਈਡ ਵਿੱਚ ਗਾੜ੍ਹਾ H_2SO_4 ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
(ii) SO_3 ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਹੱਲ

- (i) ਇਹ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਫਲੋਰਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
 $CaF_2 + H_2SO_4 \rightarrow CaSO_4 + 2HF$
(ii) SO_3 ਘੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ H_2SO_4 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 $SO_3 + H_2O \rightarrow H_2SO_4$

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.23 ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ H_2SO_4 ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ।

7.24 ਸੰਪਰਕ ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੁਆਰਾ H_2SO_4 ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।

7.25 ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ H_2SO_4 ਦੇ ਲਈ $K_{a_2} \ll K_{a_1}$ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

7.18 ਗਰੁੱਪ 17 ਦੇ ਤੱਤ

ਫਲੋਰੀਨ, ਕਲੋਰੀਨ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ, ਆਇਓਡੀਨ ਅਤੇ ਐਸਟੇਟੀਨ ਗਰੁੱਪ 17 ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈਲੋਜਨ ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ [ਗ੍ਰੀਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈਲੋ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਲੂਣ ਅਤੇ ਜਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਰਥਾਤ ਲੂਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ]। ਹੈਲੋਜਨ ਅਤਿਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਅਧਾਤਵੀ ਤੱਤ ਹਨ। ਗਰੁੱਪ 1 ਅਤੇ 2 ਵਾਂਗ ਗਰੁੱਪ 17 ਦੇ ਤੱਤ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਹੋਰ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣਿਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਯਮਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਸਟੇਟੀਨ ਰੇਡੀਓਐਕਟਿਵ ਤੱਤ ਹੈ।

7.18.1 ਉਪਲਬਧਤਾ

ਫਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਕਲੋਰੀਨ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਜਦਕਿ ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ। ਫਲੋਰੀਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਅਘੁੱਲ ਫਲੋਰਾਈਡਾਂ (ਫਲੋਰਸਪਾਠ CaF_2 , ਕਰਾਇਓਲਾਈਟ Na_3AlF_6 ਅਤੇ ਫਲੋਰਐਪੋਰਾਈਟ $3Ca_3(PO_4)_2 \cdot CaF_2$) ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਦੀ ਜਲ, ਪੌਦਿਆਂ, ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਮੁੰਦਰੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੋਡੀਅਮ, ਪੋਟਾਸ਼ੀਅਮ, ਮੈਗਨੀਸ਼ੀਅਮ ਅਤੇ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਦੇ ਕਲੋਰਾਈਡ, ਬ੍ਰੋਮਾਈਡ ਅਤੇ ਆਇਓਡਾਈਡ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਡੀਅਮ ਕਲੋਰਾਈਡ ਘੋਲ (ਪੁੰਜ ਅਨੁਸਾਰ 2.5%) ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਏ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਮਾਅ (deposits) ਵਿੱਚ ਸੋਡੀਅਮ ਕਲੋਰਾਈਡ ਅਤੇ ਕਾਰਨੇਲਾਈਟ $KCl \cdot MgCl_2 \cdot 6H_2O$ ਵਰਗੇ ਯੋਗਿਕ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਸਿਸਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਓਡੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਕਈ ਸਮੁੰਦਰੀ ਪੌਦਿਆਂ ਵਿੱਚ 0.5% ਆਇਓਡੀਨ ਅਤੇ ਚਿੱਲੀ ਸਾਲਟਪੀਟਰ ਵਿੱਚ 0.2% ਤੱਕ ਸੋਡੀਅਮ ਆਇਓਡੇਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਗਰੁੱਪ 17 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਣੀ 7.8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਰਣੀ 7.8-ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਗੁਣ	F	Cl	Br	I	At ^a
ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ	9	17	35	53	85
ਪਰਮਾਣੂ ਪੁੰਜ/ $g \text{ mol}^{-1}$	19.00	35.45	79.90	126.90	210
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਤਰਤੀਬ	[He] $2s^2 2p^5$	[Ne] $3s^2 3p^5$	[Ar] $3d^{10} 4s^2 4p^5$	[Kr] $4d^{10} 5s^2 5p^5$	[Xe] $4f^{14} 5d^{10} 6s^2 6p^5$
ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਅਰਧ ਵਿਆਸ/pm	64	99	114	133	—
ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ/pm	133	184	196	220	—
ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ/ $kJ \text{ mol}^{-1}$	1680	1256	1142	1008	—
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ	-333	-349	-325	-296	—
ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਿਟਾ/ $kJ \text{ mol}^{-1}$	4	3.2	3.0	2.7	2.2
$\Delta_{\text{hyd}}H(X)/kJ \text{ mol}^{-1}$	515	381	347	305	—
ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ/K	54.4	172.0	265.8	386.6	—
ਉਬਲਣ ਅੰਕ/K	84.9	239.0	332.5	458.2	—
ਘਣਤਾ/ $g \text{ cm}^{-3}$	1.5 (85) ^c	1.66 (203) ^c	3.19(273) ^c	4.94(293) ^d	—
ਦੂਰੀ $X - X$ /pm	143	199	228	266	—
ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ/ $(kJ \text{ mol}^{-1})$	158.8	242.6	192.8	151.1	—
E°/V°	2.87	1.36	1.09	0.54	—

^aਹੈਲੋਜਨ ਆਇਓਡਾਈਡ $X_2(g) + 2e^- \rightarrow 2X^-(aq)$ ਦੇ ਲਈ ਬਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਪਮਾਨ K ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ^d ਠੋਸ ਅਰਧਮੌਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ $X_2(g) + 2e^- \rightarrow 2X^-(aq)$

ਕੁਝ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ—

7.18.2 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਸੈਲ ਵਿੱਚ 7 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ($ns^2 np^5$) ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਨੋਬਲ ਗੈਸ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7.18.3 ਪਰਮਾਣੂ ਅਤੇ ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ

ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਿਊਕਲੀ ਚਾਰਜ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦਾ ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਆਪਣੇ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਲੋਰੀਨ ਦਾ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਦੂਜੇ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਹੋਰ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਆਂਟਮ ਸੈੱਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਫਲੋਰੀਨ ਤੋਂ ਆਇਓਡੀਨ ਤੱਕ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪਰਮਾਣੂ ਅਤੇ ਆਇਨੀ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7.18.4 ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

7.18.5 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਸੰਗਤ ਪੀਰੀਅਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਲੋਜਨ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਣਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨੋਬਲ ਗੈਸ ਤਰਤੀਬ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਤੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਘੱਟ ਰਿਣਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਲੋਰੀਨ ਦੀ ਰਿਣਾਤਮਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਕਲੋਰੀਨ ਦੀ ਤੁੱਲਨਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਫਲੋਰੀਨ ਪਰਮਾਣੂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਣਾਮ ਸਰੂਪ ਫਲੋਰੀਨ ਦੇ ਆਸ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟੇ 2p ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਅੰਤਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਕਰਸ਼ਣ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

7.18.6 ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਫਲੋਰੀਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵ ਤੱਤ ਹੈ—

ਉਦਾਹਰਣ 7.14

ਹੱਲ

ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਿਤ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਹੈਲੋਜਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਣਾਤਮਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਹੈਲੋਜਨ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਿਊਕਲੀ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਫਲਸਰੂਪ ਇਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਨੋਬਲ ਗੈਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

7.18.7 ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਹੈਲੋਜਨ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਿਘਣ ਬਦਲਾਅ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਕਲੋਰੀਨ ਗੈਸਾਂ ਹਨ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਇੱਕ ਦ੍ਰਵ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਇੱਕ ਠੋਸ ਹੈ। ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਰੰਗੀਣ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕੀਰਣਾਂ ਦਾ ਸੋਖਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੈੱਲ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉੱਚੇ ਊਰਜਾ ਸਤਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕੀਰਣ ਦੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕੁਆਂਟਮ ਸੋਖਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੰਗ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਫਲੋਰੀਨ ਪੀਲਾ, ਕਲੋਰੀਨ ਹਰਾਪਨ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਪੀਲਾ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਬੈਂਗਣੀ ਰੰਗ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਕਲੋਰੀਨ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਲਪ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਬਨਿਕ ਘੋਲਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲੋਰੋਫਾਰਮ, ਕਾਰਬਨ ਟੈਟ੍ਰਾਕਲੋਰਾਈਡ, ਕਾਰਬਨਡਾਈਸਲਫਾਈਡ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਾਰਬਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹਨ ਅਤੇ ਰੰਗਦਾਰ ਘੋਲ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਅਪਵਾਦ ਸਾਰਣੀ 7.8 ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ Cl_2 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਫਲੋਰੀਨ F_2 ਦੀ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਦਾ ਮਾਨ ਘੱਟ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਕਲੋਰੀਨ ਦੇ ਬਾਅਦ $\text{X} - \text{X}$ ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਦੇ ਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, $\text{Cl} - \text{Cl} > \text{Br} - \text{Br} > \text{I} - \text{I}$ । ਇਸ ਅਨਿਯਮਿਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਣ F_2 ਦੇ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ-ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਦਾ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕਿ

ਕਲੋਰੀਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.15

ਭਾਵੇਂ ਫਲੋਰੀਨ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਕਲੋਰੀਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਰਿਣਾਤਮਕ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਫਲੋਰੀਨ, ਕਲੋਰੀਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ, ਕਿਉਂ ?

ਹੱਲ

ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ—

- $F - F$ ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਘੱਟ ਹੈ (ਸਾਰਣੀ 7.8)।
- F^- ਦੀ ਜਲ ਯੋਜਨਐਨਥੈਲਪੀ ਉੱਚੀ ਹੈ (ਸਾਰਣੀ 7.8)।

7.18.8 ਰਸਾਇਣਕ ਗੁਣ

ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸਾਰੀਆਂ ਹੈਲੋਜਨਾਂ-1 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਲੋਰੀਨ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ +1, +3, +5, ਅਤੇ +7 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—

ਹੈਲੋਜਨ ਪਰਮਾਣੂ

ਮੂਲ ਅਵਸਥਾ (ਗਰਾਊਂਡ ਅਵਸਥਾ) ਵਿੱਚ (ਫਲੋਰੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)

ਪ੍ਰਥਮ ਉਤੇਜਿਤ ਅਵਸਥਾ

ਦੂਜੀ ਉਤੇਜਿਤ ਅਵਸਥਾ

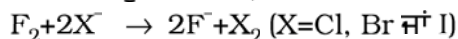
ਤੀਜੀ ਉਤੇਜਿਤ ਅਵਸਥਾ

	ns	np	nd	
1 ਅਯੁਗਮਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ -1 ਜਾਂ +1 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।	↑↓	↑↓ ↑↓ ↑	□ □ □ □ □	
3 ਅਯੁਗਮਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ +3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।	↑↓	↑↓ ↑ ↑	↑ □ □ □ □	
5 ਅਯੁਗਮਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ +5 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।	↑↓	↑ ↑ ↑	↑ ↑ □ □ □	
7 ਅਯੁਗਮਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ +7 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।	↑	↑ ↑ ↑	↑ ↑ ↑ □ □	

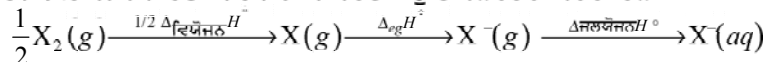
ਕਲੋਰੀਨ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਹੈਲੋਜਨ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਵਾਲੇ ਫਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ-ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ, ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਐਕਸੋ ਤੇਜਾਬਾਂ ਵਿੱਚ +4 ਅਤੇ +6 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਕਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਅਤੇ ਐਕਸੋ ਤੇਜਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਲੋਰੀਨ ਦੇ ਪਰਮਾਣੂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ d ਆਰਬਿਟਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਸ਼ਟਕ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸਿਰਫ -1 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਹੈਲੋਜਨ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਹੇਲਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਤਤਕਾਲ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। F_2 ਪ੍ਰਬਲਤਮ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈਲੋਜਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੇ ਹੇਲਾਈਡ ਆਇਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਠੋਸ ਫੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹੈਲੋਜਨ ਉੱਚੇ ਪਰਮਾਣੂ ਅੰਕ ਦੇ ਹੇਲਾਈਡ ਆਇਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

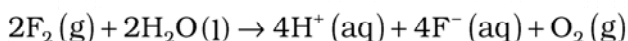

ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟਦੀ ਹੋਈ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਟੈਂਡਰਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਡ ਪੋਟੈਂਸ਼ਲ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਣੀ 7.8 ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਵਿਖਾਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ—

ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਲੋਰੀਨ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਆਕਸੀਜਨ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਹਾਈਡ੍ਰੋ ਹੈਲਿਕ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਹੈਲਸ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਇਡੀਨ ਦੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੁਤੇ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ I^- ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਦੁਆਰਾ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਲੋਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਾ ਠੀਕ ਉੱਲਟਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ $X = Cl$ ਜਾਂ Br)

ਫਲੋਰੀਨ ਦਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਵਿਹਾਰ

p-ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਤੱਤਾਂ ਵਾਂਗ ਫਲੋਰੀਨ ਵੀ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਡ ਪੋਟੈਂਸ਼ਲ, ਇਹ ਸਭ ਫਲੋਰੀਨ ਦੇ ਲਈ, ਹੋਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਆਇਨੀ ਅਤੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕੀ ਅਰਧਵਿਆਸ, ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ, ਉਬਲਣ ਅੰਕ, ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਆਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਲੋਰੀਨ ਦਾ ਅਨਿਯਮਿਤ ਵਿਹਾਰ ਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਉੱਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ, ਨੀਵੀਂ $F - F$ ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਅਤੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ *d* ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫਲੋਰੀਨ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤਾਪਨਿਕਾਸੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਹੈ ਦੂਜੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਬੰਧਨਾਂ ਦਾ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਔਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਕਈ ਔਕਸੋ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਫਲੋਰਾਈਡ ਪ੍ਰਬਲ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਵ ਹੈ (ਉਬਲਣ ਅੰਕ 293 K)। ਦੂਜੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੇਲਾਈਡ ਗੈਸਾਂ ਹਨ।

(i) ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੇਲਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਫਲੋਰੀਨ ਤੋਂ ਆਇਓਡੀਨ ਤੱਕ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੰਧਤਾ (affinity) ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੇਲਾਈਡ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁੱਲ ਕੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋ ਹੈਲਿਕ ਤੇਜ਼ਾਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ 7.9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਸਥਾਈਪਨ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ: $HF < HCl < HBr < HI$ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਘੱਟਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬੰਧਨ (H-X) ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮ $H - F > H - Cl > H - Br > H - I$, ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 7.9-ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਦੇ ਗੁਣ

ਗੁਣ	HF	HCl	HBr	HI
ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ/K	190	159	185	222
ਉਬਲਣ ਅੰਕ/K	293	189	206	238
ਬੰਧਨ ਦੂਰੀ (H - X)/pm	91.7	127.4	141.4	160.9
$\Delta_{\text{ਵਿਘੋਜਨ}} H^\circ/\text{kJ mol}^{-1}$	574	432	363	295
pKa	3.2	-7.0	-9.5	-10.0

(ii) ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਲੋਰੀਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ, OF_2 ਅਤੇ O_2F_2 ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਸਿਰਫ OF_2 ਹੀ 298 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਕਸਾਈਡ ਪੱਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਜਨ ਫਲੋਰਾਈਡ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਫਲੋਰੀਨ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਆਕਸੀਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਬਲ ਫਲੋਰੀਕਰਣ ਪਦਾਰਥ ਹਨ। O_2F_2 , PuF_6 ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਵਰਤੇ ਨਿਊਕਲੀ ਬਾਲਣ ਵਿੱਚੋਂ ਪਲੂਟੋਨੀਅਮ ਨੂੰ PuF_6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਲੋਰੀਨ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਅਤੇ ਆਇਓਡੀਨ ਵੀ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਸੰਖਿਆ +1 ਤੋਂ +7 ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਤਿਜ ਅਤੇ ਤਾਪਗਤਿਕੀ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦਾ ਸਥਾਈਪਨ ਦਾ ਘਟਦਾ ਕ੍ਰਮ $\text{I} > \text{Cl} > \text{Br}$ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੀਵੇਂ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਥਾਈ ਹੋਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

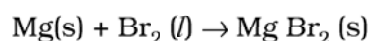
ਕਲੋਰੀਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ Cl_2O , ClO_2 , Cl_2O_6 ਅਤੇ Cl_2O_7 ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ClO_2 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪਲਪ (pulp) ਅਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ Br_2O , BrO_2 , BrO_3 ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਮੱਧ ਪੰਗਤ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ) ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਿਰਫ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੇ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਇਓਡੀਨ ਦੇ ਆਕਸਾਈਡ I_2O_4 , I_2O_5 , I_2O_7 ਅਘੁੱਲ ਨੋਸ ਹਨ ਅਤੇ ਗਰਮ ਕਰਨ ਤੇ ਵਿਘਟਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। I_2O_5 ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਬਨ ਮੋਨੋਆਕਸਾਈਡ ਦੇ ਤਖਮੀਨੇ (estimation) ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(iii) ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ

ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਹੇਲਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਬ੍ਰੋਮੀਨ ਮੈਗਨੀਸ਼ੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਮੈਗਨੀਸ਼ੀਅਮ ਬ੍ਰੋਮਾਈਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—

ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ— $\text{MF} > \text{MCl} > \text{MBr} > \text{MI}$ ਜਿੱਥੇ M, ਇੱਕ ਸੰਯੋਜੀ ਧਾਤ ਹੈ।

ਜੇ ਧਾਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਹੇਲਾਈਡ, ਨੀਵੀਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਹੇਲਾਈਡਾਂ

ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਹੋਣਗੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ SnCl_2 , PbCl_2 , SbCl_3 ਅਤੇ UF_4 ਨਾਲੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ SnCl_4 , PbCl_4 , SbCl_5 ਅਤੇ UF_6 ਵਧੇਰੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(iv) ਹੈਲੋਜਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੂਜੀਆਂ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈਲੋਜਨ ਹੋਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੋਜ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੋਗਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਅਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ— XX , XX_2 , XX_3 , ਜਿੱਥੇ XX' , ਜਿੱਥੇ X — ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਹੈਲੋਜਨ ਅਤੇ X' ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਹੈਲੋਜਨ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.16 ਫਲੋਰੀਨ ਸਿਰਫ -1 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਹੈਲੋਜਨਾਂ $+1$, $+3$, $+5$ ਅਤੇ $+7$ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।

ਜੁੱਲ

ਫਲੋਰੀਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਧਨਾਤਮਕ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੀਆਂ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਵਿੱਚ d ਆਰਬਿਟਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸ਼ਟਕ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਕੇ $+1$, $+3$, $+5$ ਅਤੇ $+7$ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

- 7.26 ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਅਤੇ ਜਲਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵਰਗੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ F_2 ਅਤੇ Cl_2 ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ।
- 7.27 ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਲੋਰੀਨ ਦੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਓ।
- 7.28 ਸਮੁੰਦਰ ਕੁਝ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਟਿੱਪਣੀ ਕਰੋ।

7.19 ਕਲੋਰੀਨ

ਸ਼ੀਲੋ ਨੇ 1774 ਵਿੱਚ HCl ਉੱਤੇ MnO_2 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਲੋਰੀਨ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਸੀ। 1810 ਵਿੱਚ ਡੇਵੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਤੱਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲੋਰੀਨ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ (ਗ੍ਰੀਕ *Chloros* – ਹਰਾ-ਪੀਲਾ)

ਤਿਆਰੀ

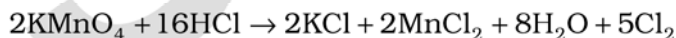
ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—

- (i) ਗਾੜ੍ਹੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਨੂੰ ਮੈਂਗਨੀਜ਼ ਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਕੇ

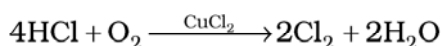
ਪੰਰਤੂ HCl ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਨਮਕ ਅਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ H_2SO_4 ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (ii) ਪੋਟਾਸ਼ਿਅਮ ਪਰਮੈਂਗਨੇਟ ਦੀ HCl ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਤੇ

ਕਲੋਰੀਨ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ

- (i) ਡੀਕਾਨ ਵਿਧੀ— ਇਸ ਵਿੱਚ 723 K ਉੱਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਕਲੋਰਾਈਡ ਗੈਸ ਦਾ CuCl_2 (ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦੁਆਰਾ ਆਕਸੀਕਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

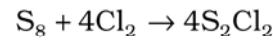
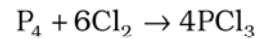
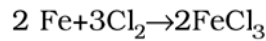
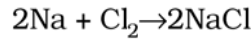
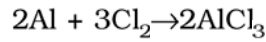
- (ii) ਬਿਜਲਈ ਅਪਘਟਨ ਪ੍ਰਕਰਮ—ਕਲੋਰੀਨ ਲੂਣ-ਪਾਣੀ (ਗਾੜ੍ਹਾ NaCl ਘੋਲ) ਦੇ ਬਿਜਲਈ ਅਪਘਟਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲੋਰੀਨ ਐਨੋਡ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿ ਉਪਜ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

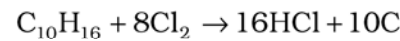
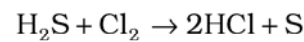
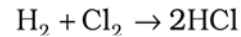
ਗੁਣ

ਇਹ ਤਿੱਖੀ ਗੰਧ ਵਾਲੀ, ਦਮਘੋਟੂ ਹਰੀ-ਪੀਲੀ ਗੈਸ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਵ ਨਾਲੋਂ 2.5 ਗੁਣਭਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇ-ਪੀਲੇ ਦ੍ਰਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦ੍ਰਵਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 239 K ਉੱਤੇ ਉਬਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ।

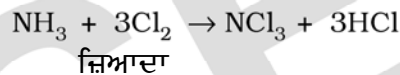
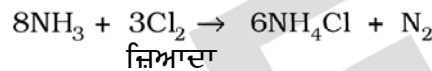
ਕਲੋਰੀਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਕਲੋਰਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

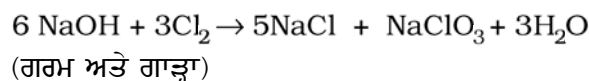
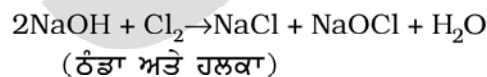
ਇਸ ਦੀ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੰਧੂਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਯੁਕਤ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ HCl ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਮੋਨੀਆ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੋਰੀਨ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਅਮੋਨੀਅਮ ਕਲੋਰਾਈਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕਲੋਰੀਨ ਵੱਧ ਹੋਣ ਤੇ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਟ੍ਰਾਈਕਲੋਰਾਈਡ (ਵਿਸਫੋਟਕ) ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਠੰਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹਲਕੀਆਂ ਖਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਲੋਰੀਨ ਕਲੋਰਾਈਡ ਅਤੇ ਹਾਈਪੋਕਲੋਰਾਈਟ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਗਰਮ ਅਤੇ ਗਾੜ੍ਹੀਆਂ ਖਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਲੋਰਾਈਡ ਅਤੇ ਕਲੋਰੇਟ ਬਣਦੇ ਹਨ।

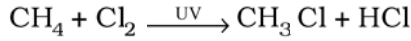

ਖੁਸ਼ਕ ਬੁਝੇ ਹੋਏ ਚੂਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਰੰਗਕਾਟ (ਬਲੀਚਿੰਗ ਪਾਊਡਰ) ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

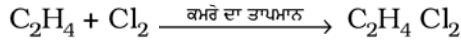

ਬਲੀਚਿੰਗ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ- Ca(OCl)_2 , CaCl_2 , Ca(OH)_2 , $2\text{H}_2\text{O}$

ਕਲੋਰੀਨ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਾਰਬਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ੍ਰਿਪਤ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਾਰਬਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਨ ਉਪਜਾਂ ਅਤੇ ਅਸੰਤ੍ਰਿਪਤ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਾਰਬਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਉਪਜਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ-

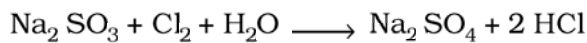
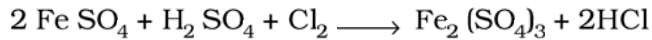
ਮੀਥੇਨ ਮੀਥਾਈਲ ਕਲੋਰਾਈਡ

ਈਥੀਨ 1, 2- ਡਾਈਕਲੋਰੋ ਈਥੇਨ

HCl ਅਤੇ HOCl ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਲੋਰੀਨ ਜਲ ਦਾ ਪੀਲਾ ਰੰਗ ਉੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਾਈਪੋਕਲੋਰਸ ਐਸਿਡ (HOCl) ਨਵਜਨਮੀ ਆਕਸੀਜਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਲੋਰੀਨ ਦੇ ਰੰਗ-ਕੱਟਣ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(i) ਇਹ ਫੈਰਸ ਨੂੰ ਫੈਰਿਕ, ਸਲਫਾਈਟ ਨੂੰ ਸਲਫੇਟ, ਸਲਫਰਡਾਈਆਕਸਾਈਡ ਨੂੰ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਅਤੇ ਆਇਰਡੀਨ ਨੂੰ ਆਇਰਡਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚ ਆਕਸੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ii) ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਬਲੀਚਿੰਗ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਬਲੀਚਿੰਗ ਕਿਰਿਆ ਆਕਸੀਕਰਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਰੰਗੀਣ ਪਦਾਰਥ + O → ਰੰਗਹੀਣ ਪਦਾਰਥ

ਇਹ ਨਮੀਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਨਸਪਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਬਨਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਕੱਟਦੀ ਹੈ। ਕਲੋਰੀਨ ਦਾ ਰੰਗ-ਕੱਟਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

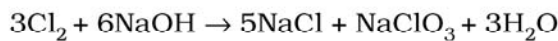
ਵਰਤੋਂ

ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ (i) ਕਾਠ-ਪਲਪ (ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਰੇਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।) ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਕਪੜਿਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ (ii) ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਪਲੈਟੀਨਮ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ (iii) ਰੰਗਕਾਟ, ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਬਨਿਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਿਵੇਂ CCl_4 , CHCl_3 , DDT, ਠੰਡ ਪਾਊ ਆਦਿ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ (iv) ਪੀਣ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਜਰਮ ਰਹਿਤ (ਜੀਵਾਣੂ ਰਹਿਤ) ਕਰਨ ਵਿੱਚ (v) ਜਹਿਰੀਲੀ ਗੈਸਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਫਾਸਜੀਨ (COCl_2), ਅੱਥਰੂ ਗੈਸ (CCl_3NO_2), ਮਸਟਰਡ ਗੈਸ ($\text{ClCH}_2\text{CH}_2\text{SCH}_2\text{CH}_2\text{Cl}$) ਦੇ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.17

ਕਲੋਰੀਨ ਦੀ ਗਰਮ ਅਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ NaOH ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਰਸਾਇਣਿਕ ਸਮੀਕਰਣ ਲਿਖੋ। ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤਨ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਓ।

ਹੱਲ

ਹਾਂ, ਕਲੋਰੀਨ ਜ਼ੀਰੋ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ -1 ਅਤੇ +5 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

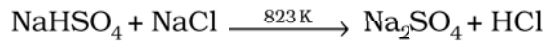
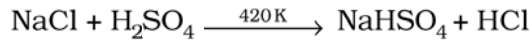
7.29 Cl_2 ਦੀ ਰੰਗ-ਕੱਟਣ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦੱਸੋ।

7.30 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜਹਿਰੀਲੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੱਸੋ ਜੋ ਕਲੋਰੀਨ ਗੈਸ ਤੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

7.20 ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਕਲੋਰਾਈਡ

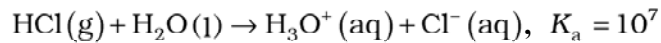
ਇਹ ਤੇਜ਼ਾਬ 1648 ਵਿੱਚ ਗਲੈਬਰ ਨੇ ਸਧਾਰਣ ਲੂਣ (ਨਮਕ) ਨੂੰ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 1810 ਵਿੱਚ ਡੇਵੀ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਕਲੋਰੀਨ ਦਾ ਯੋਗਿਕ ਹੈ।

ਤਿਆਰੀ—ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਡੀਅਮ ਕਲੋਰਾਈਡ ਨੂੰ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

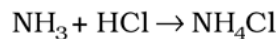

HCl ਗੈਸ ਨੂੰ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

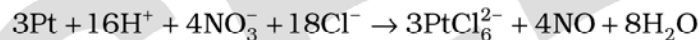
ਗੁਣ—ਇਹ ਰੰਗਹੀਣ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਗੰਧ ਵਾਲੀ ਗੈਸ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਰੰਗਹੀਣ ਦ੍ਰਵ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਉਬਲਣ ਅੰਕ 189K) ਅਤੇ ਸਫੈਦ ਕ੍ਰਿਸਟਲੀ ਠੋਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੰਮ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਜੰਮਣ ਅੰਕ 159K)। ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਇਨਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—

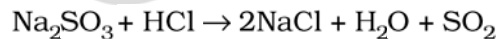
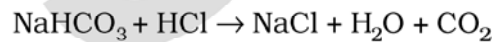
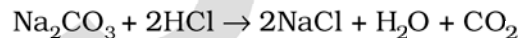
ਇਸਦੇ ਜਲੀ ਘੋਲ ਨੂੰ ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਯੋਜਨ ਸਥਿਰ ਅੰਕ ਦਾ ਉੱਚਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇਜ਼ਾਬ ਹੈ। ਇਹ ਅਮੋਨੀਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ NH_4Cl ਦਾ ਸਫੈਦ ਧੂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਗਾੜ੍ਹੇ HCl ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਗਾੜ੍ਹੇ HNO_3 ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ ਐਕੂਆ ਰੀਜੀਆ (Aqua Regia) ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਪਲੈਟੀਨਮ ਵਰਗੀਆਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਧਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਲਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈਡ੍ਰੋਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੁਰਬਲ ਤੇਜ਼ਾਬਾਂ ਦੇ ਲੂਣਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਬੋਨੇਟ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਕਾਰਬੋਨੇਟ, ਸਲਫਾਈਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਘਟਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ

ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ—

- ਕਲੋਰੀਨ, ਅਮੋਨੀਅਮ ਕਲੋਰਾਈਡ ਅਤੇ ਗਲੂਕੋਜ਼ (ਸਟਾਰਚ ਤੋਂ) ਦੇ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ
- ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰੋਸ਼ ((Glue) ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲੇ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
- ਦਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਅਭਿਕਰਮਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.18 HCl ਸੂਖਮ ਚੂਰਣਿਤ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਫੈਰਸ ਕਲੋਰਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਫੈਰਿਕ ਕਲੋਰਾਈਡ, ਕਿਉਂ ?

ਹੱਲ ਇਸ ਦੀ ਆਇਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ H_2 ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਦਾ ਮੁੱਕਤ ਹੋਣਾ ਫੈਰਿਕ ਕਲੋਰਾਈਡ ਦੇ ਬਣਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

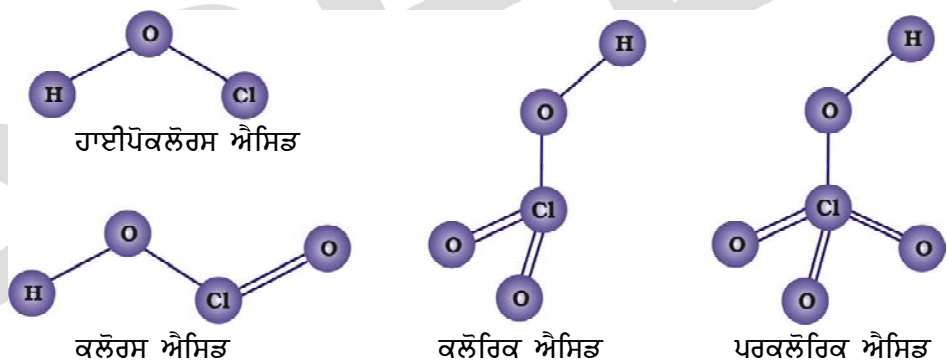
7.21 ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ

ਉੱਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਫਲੋਰੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਔਕਸੋਤੇਜਾਬ HOF ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਫਲੋਰਿਕ (1) ਤੇਜਾਬ ਜਾਂ ਹਾਈ ਪੋਫਲੋਰਸ ਤੇਜਾਬ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਕਈ ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ ਸਿਰਫ ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲੂਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹਨ।

ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ ਸਾਰਣੀ 7.10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਚਿੱਤਰ 7.8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਸਾਰਣੀ 7.10-ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ

ਹੈਲਿਕ (I) ਤੇਜਾਬ (ਹਾਈਪੋਹੈਲਸ ਤੇਜਾਬ) ਐਸਿਡ)	HOF (ਹਾਈਪੋਫਲੋਰਸ ਐਸਿਡ)	HOCl (ਹਾਈਪੋਕਲੋਰਸ ਐਸਿਡ)	HOBr (ਹਾਈਪੋਬ੍ਰੋਮਸ ਐਸਿਡ)	HOI (ਹਾਈਪੋਆਇਓਡਸ)
ਹੈਲਿਕ (III) ਤੇਜਾਬ (ਹੈਲਸ ਐਸਿਡ)	-	HOClO (ਕਲੋਰਸ ਐਸਿਡ)	-	-
ਹੈਲਿਕ (V) ਐਸਿਡ (ਹੈਲਸ ਐਸਿਡ)	-	HOClO ₂ (ਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ)	HOBrO ₂ (ਬ੍ਰੋਮਿਕ ਐਸਿਡ)	HOIO ₂ (ਆਇਡਿਕ ਐਸਿਡ)
ਹੈਲਿਕ (VII) ਐਸਿਡ (ਪਰ ਹੈਲਿਕ ਐਸਿਡ)	-	HOClO ₃ (ਪਰਕਲੋਰਿਕ ਐਸਿਡ)	HOBrO ₃ (ਪਰਬ੍ਰੋਮਿਕ ਐਸਿਡ)	HOIO ₃ (ਪਰਆਇਓਡਿਕ ਐਸਿਡ)

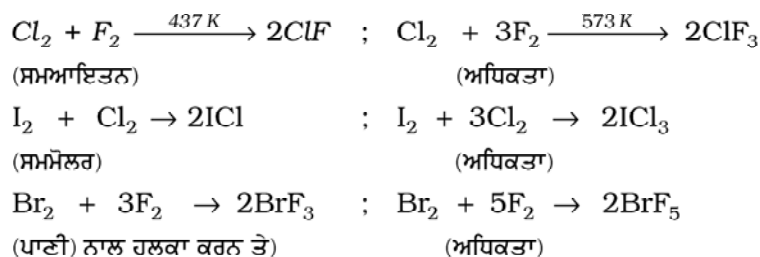
7.22 ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ

ਜਦੋਂ ਦੋ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਬਣਤਰਾਂ XX' , XX'_3 , XX'_5 ਅਤੇ XX'_7 ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ X ਵੱਡੇ ਅਕਾਰ ਵਾਲੀ ਹੈਲੋਜਨ ਹੈ ਅਤੇ X' ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਵਾਲੀ

ਅਤੇ X, X' ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਪਾਜੇਟਿਵ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ X ਅਤੇ X' ਦੇ ਅਰਧ ਵਿਆਸਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਅਣੂ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਇਓਡੀਨ (VII) ਫਲੋਰਾਈਡ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ I ਅਤੇ F ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਵਿਆਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਸੂਤਰ $1F_7$ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਧਿਕਤਮ ਹੈ।

ਤਿਆਗੀ

ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ ਸਿੱਧੇ ਸੰਜੋਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੈਲੋਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਮਿਤ ਉਪਜਾਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—

ਗੁਣ

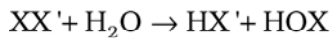
ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਗੁਣ ਸਾਰਣੀ 7.11 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਅਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਚੁੰਬਕੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ClF ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਕਿ 298K ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੈਸ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਾਸ਼ਪਸ਼ੀਲ ਠੋਸ ਜਾਂ ਦ੍ਰਵ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ ਸੰਘਟਕ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਮੱਧਵਰਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਮਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਉੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰਣੀ 7.11-ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣ

ਕਿਸਮ	ਸੂਤਰ	ਭੌਤਿਕ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਰੰਗ	ਬਣਤਰ
XX' ₁	ClF	ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ	-
	BrF	ਢਿੱਕੀ ਭੂਰੀ ਗੈਸ	-
	IF ^a	ਸਪੈਕਟ੍ਰੋਮੀਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸੂਚਿਤ ਗੈਸ	-
	BrCl ^b	ਰੂਬੀ ਲਾਲ ਠੋਸ (α-ਰੂਪ)	-
	ICl	ਭੂਰਾ, ਲਾਲ ਠੋਸ (β-ਰੂਪ)	-
XX' ₃	ClF ₃	ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ	ਮੁੜੀ T-ਆਕ੍ਰਿਤੀ
	BrF ₃	ਪੀਲਾ-ਹਰਾ ਦ੍ਰਵ	ਮੁੜੀ T-ਆਕ੍ਰਿਤੀ
	IF ₃	ਪੀਲਾ ਪਾਊਡਰ	ਮੁੜੀ T-ਆਕ੍ਰਿਤੀ*
	ICl ₃ ^c	ਸੰਤਰੀ ਠੋਸ	ਮੁੜੀ T-ਆਕ੍ਰਿਤੀ*
XX' ₅	IF ₅	ਰੰਗਹੀਣ ਗੈਸ ਪਰੰਤੂ 77K ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਠੋਸ	ਵਰਗ ਪਿਰਾਮਿਡੀ
	BrF ₅	ਰੰਗਹੀਣ ਦ੍ਰਵ	ਵਰਗ ਪਿਰਾਮਿਡੀ
XX' ₇	ClF ₅	ਰੰਗਹੀਣ ਦ੍ਰਵ	ਵਰਗ ਪਿਰਾਮਿਡੀ
	IF ₇	ਰੰਗਹੀਣ ਦ੍ਰਵ	ਪੰਜਕੋਣੀ ਦੋ-ਪਿਰਾਮਿਡੀ

^aਬਹੁਤ ਅਸਥਾਈ ^b ਸ਼ੁੱਧ ਠੋਸ ਕਮਰੇ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਗਿਆਤ ^c Cl-ਬਰਿੱਜ ਡਾਈਮਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (I₂Cl₆) * ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਾਇਣਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲਨਾ ਵੱਖਰੇ ਸੰਘਟਕ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਫਲੋਰੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ)। ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ X-X' ਬੰਧਨਾਂ ਦਾ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ X-X ਬੰਧਨਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲਨਾ ਵਿੱਚ ਦੁਰਬਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (F-F ਬੰਧਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ)। ਇਹ ਸਾਰੇ ਜਲ ਅਪਘਟਿਤ ਹੋ ਕੇ ਹੈਲੋਜਨ ਦੇ ਸੰਗਤ ਹੇਲਾਈਡ ਆਇਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਹੈਲੋਜਨ ਦੇ ਸੰਗਤ ਹਾਈਪੋਹੇਲਾਈਟ (ਜਦੋਂ XX'), ਹੇਲਾਈਟ (ਜਦੋਂ XX'₃), ਹੈਲੇਟ (ਜਦੋਂ XX'₅) ਅਤੇ ਪਰਹੈਲੇਟ (ਜਦੋਂ XX') ਆਇਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

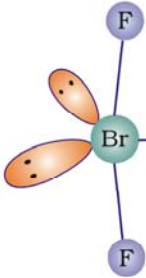

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਨਿਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬੜੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵੈਸਪਰ VSEPR ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (ਉਦਾਹਰਣ 7.19)। XX₃ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮੁੜੀ T-ਅਕਾਰ ਦੀ, XX₅ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਰਗਾਕਾਰ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਅਤੇ X₇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪੰਜਕੋਣੀ ਦੋ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਸਾਰਣੀ 7.11)।

ਉਦਾਹਰਣ 7.19

VSEPR ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ BF₃ ਦੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ।

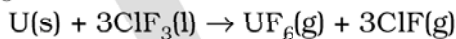
ਹੱਲ

ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਮਾਣੂ Br ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 7 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਤਿੰਨ ਫਲੋਰੀਨ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਬੰਧਨ ਬਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ ਅਤੇ ਦੋ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ VSEPR ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਟ੍ਰਾਈਗੋਨਲ ਦੋ ਪਿਰਾਮਿਡੀ (Trigonalbipyramidal) ਦੇ ਸਿਖਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਏਕਾਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਵਿਸ਼ਵਤੀ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ-ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਨਿਊਨਤਮ ਰਹਿਣ। ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ-ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਅਕਸੀ ਫਲੋਰੀਨ ਪਰਮਾਣੂ, ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਲ-ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਤੀ ਫਲੋਰੀਨ ਪਰਮਾਣੂ ਵੱਲ ਝੁੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ-ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਨਿਊਨਤਮ ਰਹੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ BrF₃ ਦੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਥੋੜੀ ਮੁੜੀ T ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਰਤੋਂ

ਇਹ ਯੋਗਿਕ ਅਜਲੀ ਘੋਲਕਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ। ਫਲੋਰੀਨੀਕਰਣ ਕਾਰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ClF₃ ਅਤੇ BrI₃ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ²³⁵U ਦੀ ਸਮਰਿਧੀ (enrichment) ਲਈ UF₆ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

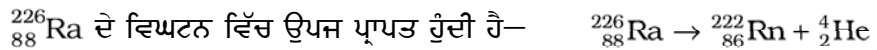
7.31 I₂ ਤੋਂ ICl ਵਧੇਰੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

7.23 ਗਰੁੱਪ 18 ਦੇ ਤੱਤ

ਗਰੁੱਪ 18 ਵਿੱਚ ਛੇ ਤੱਤ ਹਨ—ਹੀਲੀਅਮ ਨੀਆਨ, ਆਰਗਨ, ਕ੍ਰਿਪਟਾਨ, ਜ਼ੀਨਾਨ ਅਤੇ ਰੇਡਾਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੈਸਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਿਕ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

7.23.1 ਉਪਲਬਧਤਾ

ਰੇਡਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਇਤਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧਤਾ 1% ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਗਨ ਮੁੱਖ ਸੰਘਟਕ ਹੈ। ਹੀਲੀਅਮ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਨੀਆਨ ਰੇਡੀਓ ਐਕਟਿਵ ਮੂਲ ਖਣਿਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪਿੱਚ ਬਲੈਂਡ, ਮੋਨੋਜ਼ਾਈਟ, ਕਲੀਵਾਈਟ। ਹੀਲੀਅਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਾਕਿਰਤਕ ਗੈਸ ਹੈ। ਜ਼ੀਨਾਨ ਅਤੇ ਰੇਡਾਨ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਦੁਰਲਭਤਮ ਤੱਤ ਹਨ।

ਗਰੁੱਪ 18 ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਣੀ 7.12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਸਾਰਣੀ 7.12-ਗਰੁੱਪ 18 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਗੁਣ	He	Ne	Ar	Kr	Xe	Rn*
ਪਰਮਾਣੂ ਅੰਕ	2	10	18	36	54	86
ਪਰਮਾਣੂ ਪੁੰਜ (g mol ⁻¹)	4.00	20.18	39.95	83.80	131.30	222.00
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ	1s ²	[He]2s ² 2p ⁶	[Ne] 3s ² 3p ⁶	[Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ⁶	[Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ⁶	[Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁶
ਪਰਮਾਣੂ ਅਰਧਵਿਆਸ/pm	120	160	190	200	220	—
ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ /kJmol ⁻¹	2372	2080	1520	1351	1170	1037
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ/kJmol ⁻¹	48	116	96	96	77	68
ਘਣਤਾ (at STP)/gcm ⁻³	1.8×10 ⁻⁴	9.0×10 ⁻⁴	1.8×10 ⁻³	3.7×10 ⁻³	5.9×10 ⁻³	9.7×10 ⁻³
ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ/K	—	24.6	83.8	115.9	161.3	202
ਉਬਲਣ ਅੰਕ/K	4.2	27.1	87.2	119.7	165.0	211
ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ (% ਆਇਤਨ)	5.24×10 ⁻⁴	—	1.82×10 ⁻³	0.934	1.14×10 ⁻⁴	8.7×10 ⁻⁶

*ਰੇਡੀਓ ਐਕਟਿਵ

ਉਦਾਹਰਣ 7.20

ਹੱਲ

ਗਰੁੱਪ 18 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਗਰੁੱਪ 18 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਗਕਤਾ ਸੈੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਣ ਭਰੇ ਆਰਬਿਟਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

7.23.2 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ

ਹੀਲੀਅਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੀਆਂ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੀ ਆਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ns^2np^6 ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੀਲੀਅਮ ਦੇ ਲਈ $1s^2$ ਹੈ (ਸਾਰਣੀ 7.14)। ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੇ ਸੈਲ ਬਣਤਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

7.23.3 ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਸਥਾਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਤੇ ਇਹ ਘੱਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7.23.4 ਪਰਮਾਣੂ ਅਰਧ ਵਿਆਸ

ਪਰਮਾਣੂ ਕ੍ਰਮ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਪਰਮਾਣੂ ਅਰਧਵਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7.23.5 ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ

ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਤਰਤੀਬ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਦਾ ਮਾਨ ਬੜਾ ਧਨਾਤਮਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

7.23.6 ਭੌਤਿਕ ਗੁਣ

ਸਾਰੀਆਂ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਇੱਕ-ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਰੰਗਹੀਣ, ਗੰਧਹੀਣ ਅਤੇ ਸੁਆਦਹੀਣ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਲਪ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਘਲਣ ਅੰਕ ਅਤੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਬਹੁਤ ਨੀਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਪਰਸਪਰ ਕਿਰਿਆ ਦੁਰਬਲ ਪਰਿਖੇਪਣ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਣੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀਲੀਅਮ ਦਾ ਉਬਲਣ ਅੰਕ (4.2K) ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੀਲੀਅਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਵਰਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਧਾਰਣ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਬੜ, ਕੱਚ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਰਣ ਦਾ ਅਸਧਾਰਣ ਗੁਣ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 7.21 ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?

ਹੱਲ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਇੱਕ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਬਲ ਪਰਿਖੇਪਣ ਬਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੰਤਰ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਬਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਤਿ ਨੀਵੇਂ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਬਲਣ ਅੰਕ ਨੀਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

7.23.7 ਰਸਾਇਣਿਕ ਗੁਣ

ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

- (i) ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈਲ ਦੀ ਪੂਰਣ ਭਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ns^2np^6 ਹੁੰਦੀ ਹੈ [ਹੀਲੀਅਮ ਵਿੱਚ $(1s^2)$]।
- (ii) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਬੜੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਨਾਤਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ, ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਿਕ ਬਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਫਲ

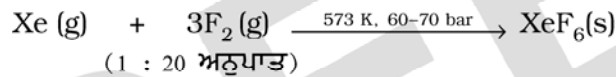
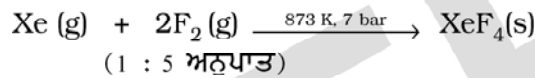
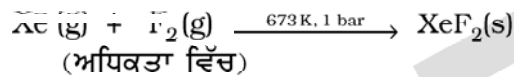
ਰਹੀਆਂ। ਮਾਰਚ 1962 ਵਿੱਚ ਨੀਲ ਬਾਰਟਲੈੱਟ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਨੇ ਇਕ ਨੋਬਲ ਗੈਸ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰੇਖਿਤ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਯੋਗਿਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ $O_2^+PtF_6^-$ ਸੂਤਰ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ (1175 kJ mol^{-1}) ਜ਼ੀਨਾੱਨ (1170 kJ mol^{-1}) ਦੇ ਲਗਪਗ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ Xe ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯੋਗਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ Xe ਅਤੇ PtF_6 ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਯੋਗਿਕ $Xe^+PtF_6^-$ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਖੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ੀਨਾਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੋਗਿਕ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਵਾਲੇ ਫਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸ਼ਲਿਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

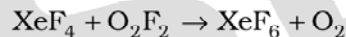
ਕ੍ਰਿਪਟਾਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਯੋਗਿਕਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕ੍ਰਿਪਟਾਨ ਡਾਈਫਲੋਰਾਈਡ (KrF_2) ਦਾ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੇਡਾਨ ਦੇ ਯੋਗਿਕ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰੇਡੀਓ ਟਰੇਸਰ ਤਕਨੀਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। Ar, Ne ਅਤੇ He ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਯੋਗਿਕ ਗਿਆਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ੳ) ਜ਼ੀਨਾੱਨ-ਫਲੋਰੀਨ ਯੋਗਿਕ

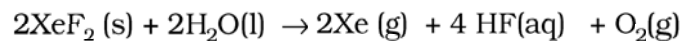
ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰਤੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੀਨਾੱਨ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋ-ਅੰਗੀ ਫਲੋਰਾਈਡ, XeF_2 , XeF_4 ਅਤੇ XeF_6 ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

XeF_6 ਨੂੰ XeF_4 ਅਤੇ O_2F_2 ਦੀ 143K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਪਰਸਪਰ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

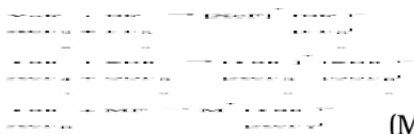
XeF_2 , XeF_4 ਅਤੇ XeF_6 ਰੰਗਹੀਣ ਕ੍ਰਿਸਟਲੀ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 298 K ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜੌਹਰ ਉੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਬਲ ਫਲੋਰੀਨੀਕਰਣ ਏਜੰਟ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਲ ਅਪਘਟਨ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ XeF_2 ਦੇ ਜਲ ਅਪਘਟਨ ਨਾਲ Xe, HF ਅਤੇ O_2 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ੀਨਾੱਨ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਫਲੋਰਾਈਡਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਉਤਪਤੀ VSEPR ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰ 7.9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। XeF_2 ਅਤੇ XeF_4 ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੇਖੀ ਅਤੇ ਵਰਗ ਸਮਤਲੀ ਹਨ। XeF_6 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਹਨ (6 ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ) ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿਰੂਪਿਤ ਅੱਠਫਲਕੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਸੀ ਫੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਿਕ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

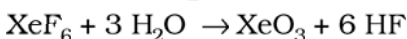
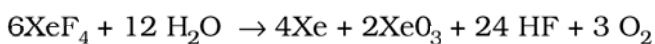
ਜ਼ੀਨਾੱਨ ਫਲੋਰਾਈਡ, ਫਲੋਰਾਈਡ ਆਇਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ

ਕਰਕੇ ਧਨ-ਆਇਨ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਅਤੇ ਫਲੋਰਾਈਡ ਆਇਨ ਦਾਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਫਲੋਰੋ ਰਿਣ ਆਇਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

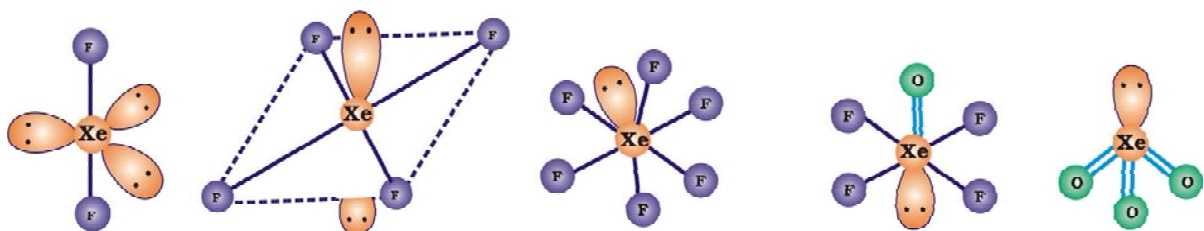
(ਅ) ਜ਼ੀਨਾੱਨ-ਆਕਸੀਜਨ ਯੋਗਿਕ

XeF₄ ਅਤੇ XeF₆ ਦੇ ਜਲ ਅਪਘਟਨ ਫਲਸਰੂਪ XeO₃ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

XeF₆ ਦੇ ਅੰਸ਼ਿਕ ਜਲ ਅਪਘਟਨ ਨਾਲ ਆਕਸੀ ਫਲੋਰਾਈਡ XeOF₄ ਅਤੇ XeO₂F₂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ ਵਿਸਫੋਟਕ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪਿਰਾਮਿਡੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 7.9)। XeF₄ ਇੱਕ ਰੰਗਹੀਣ ਵਾਸ਼ਪਸ਼ੀਲ ਦ੍ਰਵ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਰਗ ਸਮਤਲੀ ਹੈ (ਚਿੱਤਰ 7.9)।

(ੳ) ਰੇਖੀ (ਅ) ਵਰਗ ਸਮਤਲੀ (ੲ) ਵਿਰੂਪਿਤ ਅੱਠਫਲਕੀ (ਸ) ਵਰਗ ਪਿਰਾਮਿਡੀ (ਹ) ਪਿਰਾਮਿਡੀ
ਚਿੱਤਰ 7.9-(ੳ) XeF₂, (ਅ) XeF₄, (ੲ) XeF₆, (ਸ) XeOF₄ ਅਤੇ (ਹ) XeO₃ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ

ਉਦਾਹਰਣ 7.22

ਕੀ XeF₆ ਦਾ ਜਲਅਪਘਟਨ ਇੱਕ ਗੀਡਾਕਸ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਹੈ ?

ਹੱਲ

ਨਹੀਂ, ਜਲ ਅਪਘਟਨ ਦੀਆਂ ਉਪਜਾਂ ਹਨ XeOF₄ ਅਤੇ XeO₂F₂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ।

ਵਰਤੋਂ

ਹੀਲੀਅਮ ਜਲਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਹਲਕੀ ਗੈਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੌਸਮ ਪ੍ਰੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਗੁਬਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਸ-ਸ਼ੀਤਤ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਰੀਐਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਵ ਹੀਲੀਅਮ (ਉਬਲਣ ਅੰਕ 4.5 K ਨੂੰ ਨੀਵੇਂ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਨਤਾਪੀ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਦ੍ਰਵ ਹੀਲੀਅਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤਿ ਚਾਲਕ ਚੁੰਬਕ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ NMR ਸਪੈਕਟ੍ਰੋ ਮੀਟਰ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਲਾਜ ਸਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚੁੰਬਕੀ ਅਨੁਨਾਦ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ (MRI) ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਗੋਤਾਖੋਰਾਂ ਦੇ ਯੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਕਸੀਜਨ ਨੂੰ ਹਲਾਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ;ਕਿਉਂਕਿ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।

ਨੀਓਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਸਰਜਨ ਟਿਊਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਦੀਪਤ ਬਲਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੀਓਨ ਬਲਬਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੈਟੈਨੀਕਲ ਗਾਰਡਨਾਂ ਅਤੇ ਗਰੀਨਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰਗਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਪਮਾਨ ਧਾਤਕਰਮ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਐਲਾਇ ਸਿਸ਼ਰਤ ਧਾਤ ਦੇ ਆਰਕ ਵੈਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਬਲਬ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਵਾ-ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ੀਨਾਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਟਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਲਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ

7.32 ਗੋਤਾਖੋਰਾਂ ਦੇ ਯੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀਲੀਅਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

7.33 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਮੀਕਰਣ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰੋ— $\text{XeF}_6 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{XeO}_2\text{F}_2 + \text{HF}$

7.34 ਰੇਡਾਨ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਉਂ ਹੈ ?

ਸਾਰਾਂਸ਼

ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਗਰੁੱਪ 13 ਤੋਂ 18 ਵਾਲੇ ਤੱਤ p -ਬਲਾਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ns^2np^{1-6} ਹੈ। 13 ਅਤੇ 14 ਗਰੁੱਪਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਜਮਾਤ XI ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ p -ਬਲਾਕ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਰੁੱਪ 15 ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਤੱਤ, N, P, As, Sb ਅਤੇ Bi ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਤਰਤੀਬ ns^2np^3 ਹੈ। ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੂਜੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ, ਖੁਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗਟਿਵਤਾ ਵਾਲੇ ਪਰਮਾਣੂ O ਜਾਂ C ਦੇ ਨਾਲ $p\pi - p\pi$ ਬਹੁ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਰਬਿਟਲਾਂ ਦੀ ਨਾ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਬਾਕੀ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਕਸੀਜਨ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ +3 ਅਤੇ +5 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਨ +3 ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ, ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਣ ਭਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਾਈਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਦੋਵਾਂ ਪੱਧਰਾਂ ਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਕਸਾਈਡ ਨਿਰਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ N_2O , NO, N_2O_3 , NO_2 , N_2O_4 ਅਤੇ N_2O_5 । ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਕਸਾਈਡਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੁਨਾਦੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁ-ਬੰਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਅਮੋਨੀਆ ਹੈਬਰ ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। HNO_3 ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਉਦਯੋਗਿਕ ਰਸਾਇਣ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਬਲ ਇੱਕ-ਬੇਸਿਕ ਤੇਜਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ। HNO_3 ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ (ਅਵਸਥਾ) ਵਿੱਚ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਧਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ NO ਅਤੇ NO_2 ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੱਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਸ P_4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡ, PH_3 ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਬਹੁਤ ਜਹਿਰੀਲੀ ਗੈਸ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੇਲਾਈਡ PX_3 ਅਤੇ PX_5 ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। PCl_3 , ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕ ਕਲੋਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ PCl_5 ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ SO_2Cl_2 ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਸਫੋਰਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ P-OH ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਔਕਸੋ ਤੇਜਾਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ P-H ਬੰਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਲਘੂਕਾਰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ $ns^2 np^4$ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚਤਮ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ +6 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਰੁੱਪ 16 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਿਕ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰੇਖਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ $KClO_3$ ਨੂੰ MnO_2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਤਾਂ ਨਾਲ ਅਨੇਕ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਓਜ਼ੋਨ (O_3) ਆਕਸੀਜਨ ਦਾ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਸਲਫਰ ਕਈ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਲਫਰ ਦੇ α - ਅਤੇ β - ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਸਲਫਰ, ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਕਰਕੇ SO_2 ਅਤੇ SO_3 ਵਰਗੇ ਆਕਸਾਈਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। SO_2 , ਸਲਫਰ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਜੋਗ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। SO_2 ਦੀ ਵਰਤੋਂ, H_2SO_4 ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਲਫਰ ਅਨੇਕ ਔਕਸੋ ਐਸਿਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ H_2SO_4 ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਜਲਕ ਅਤੇ ਆਕਸੀਕਰਣ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਗਰੁੱਪ 17 ਵਿੱਚ F, Cl, Br, I ਅਤੇ At ਹਨ। ਇਹ ਤੱਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ -1 ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਚਤਮ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ +7 ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਿਕ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ ਬੰਦ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਕਸਾਈਡਾਂ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਹੇਲਾਈਡਾਂ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕਾਂ ਅਤੇ ਔਕਸੋ ਐਸਿਡਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਲੋਰੀਨ HCl ਦੀ $KMnO_4$ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। HCl, NaCl ਨੂੰ ਗਾੜ੍ਹੇ H_2SO_4 ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈਲੋਜਨ ਪਰਸਪਰ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ $X X'_n$ ($n = 1, 3, 5, 7$) ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ X^1 , X ਤੋਂ ਹਲਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਔਕਸੋ ਐਸਿਡ ਗਿਆਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਕਸੋ ਐਸਿਡਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਲੋਜਨ ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਮਾਣੂ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕ - OH ਬੰਧਨ ਦੇ ਨਾਲ $X = OH$ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ $X=O$ ਬੰਧਨ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਗਰੁੱਪ 18 ਵਿੱਚ ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੀਲੀਅਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ $1S^2$ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਜਕਤਾ ਸੈੱਲ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ $ns^2 np^6$ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੇਡਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੇਡਾਨ, ਰੇਡੀਅਮ ^{226}Ra ਦੀ ਵਿਘਟਨ ਉਪਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਬਾਹਰੀ ਸੈੱਲ ਦਾ ਅਸ਼ਟਕ ਪੂਰਣ ਭਰੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੀਨਾਨ ਦੇ ਫਲੋਰੀਨ ਅਤੇ ਆਕਸੀਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ। ਆਰਗਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਹੀਲੀਅਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੌਸਮ ਵਿਗਿਆਨ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਗੁਬਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਣ ਅਤੇ ਨੀਅਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਸਰਜਨ ਟਿਊਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਦੀਪਤ ਬਲਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ

- 7.1 ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ, ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ, ਪਰਮਾਣਵੀ ਅਕਾਰ, ਆਇਨਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
- 7.2 ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਫਾਸਫੋਰਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ ?
- 7.3 ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਰਸਾਇਣਕ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
- 7.4 NH_3 ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ PH_3 ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ, ਕਿਉਂ ?
- 7.5 ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ? ਪੂਰੀ ਹੋਣਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਸਮੀਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।
- 7.6 ਅਮੋਨੀਆ ਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
- 7.7 ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਕਾੱਪਰ ਧਾਤ HNO_3 ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਕੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਉਪਜ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ?
- 7.8 NO_2 ਅਤੇ N_2O_5 ਦੀਆਂ ਅਨੁਨਾਦੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।
- 7.9 HNH ਕੋਣ ਦਾ ਮਾਨ, HPH , HAsH ਅਤੇ HSbH ਕੋਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਉਂ ਹੈ ?
(ਸੰਕੇਤ— NH_3 ਵਿੱਚ sp^3 ਸੰਕਰਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਦੂਜੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ $s-p$ ਬੰਧਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।)
- 7.10 ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਕਿਉਂ NH_3 ਖਾਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ BH_3 ਸਿਰਫ ਦੁਰਬਲ ਖਾਰੀ ਹੈ।
- 7.11 $\text{R}_3\text{P} = \text{O}$ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ $\text{R}_3\text{N} = \text{O}$ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ (R= ਐਲਕਾਈਲ ਗਰੁੱਪ) ?
- 7.12 ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਦੋ-ਪਰਮਾਣੂ ਅਣੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਸਫੋਰਸ P_4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕਿਉਂ ?
- 7.13 ਸਫੇਦ ਫਾਸਫੋਰਸ ਅਤੇ ਲਾਲ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।
- 7.14 ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਕੈਟੇਨੇਸ਼ਨ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ?
- 7.15 H_3PO_3 ਦੀ ਅ-ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤਨ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿਉ।
- 7.16 ਕੀ PCl_5 ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਅਤੇ ਲਘੂਕਾਰਕ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਤਰਕ ਦਿਓ।
- 7.17 O, S, Se, Te ਅਤੇ Po ਨੂੰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤਰਤੀਬ, ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਵਰਤੀ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿਓ।
- 7.18 ਕਿਉਂ ਡਾਈਆਕਸੀਜਨ ਇੱਕ ਗੈਸ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਸਲਫਰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਹੈ ?
- 7.19 ਜੇ $\text{O} \rightarrow \text{O}^-$ ਅਤੇ $\text{O} \rightarrow \text{O}^{2-}$ ਦੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਨਥੈਲਪੀ ਮਾਨ ਪਤਾ ਹੋਣ, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 141 ਅਤੇ 702KJmol^{-1} ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ O^{2-} ਸਪੀਸੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਆਕਸਾਈਡ ਵਧੇਰੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ O-ਵਾਲੇ ?
(ਸੰਕੇਤ—ਯੋਗਿਕਾਂ ਦੇ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਲੈਟਿਸ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ)
- 7.20 ਕਿਹੜੇ ਏਰੋਸੋਲਜ਼ ਓਜ਼ੋਨ ਛੇਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ?
- 7.21 ਸੰਪਰਕ ਪ੍ਰਕਰਮ ਦੁਆਰਾ H_2SO_4 ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।
- 7.22 SO_2 ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕ ਹੈ ?
- 7.23 ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਆਕਸੀਕਾਰਕ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ?

- 7.24 ਸਪਸ਼ਟ ਕਰੋ ਕਿ ਫਲੋਰੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਔਕਸੋ ਐਸਿਡ, HOF ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- 7.25 ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਉਂ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਕਲੋਰੀਨ ਨਹੀਂ।
- 7.26 ClO_2 ਦੇ ਦੋ ਲਾਭ ਲਿਖੋ।
- 7.27 ਹੈਲੋਜਨ ਰੰਗੀਨ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?
- 7.28 ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ F_2 ਅਤੇ Cl_2 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਿਖੋ।
- 7.29 ਤੁਸੀਂ HCl ਤੋਂ Cl_2 ਅਤੇ Cl_2 ਤੋਂ HCl ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ? ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਿਖੋ।
- 7.30 ਐਨ ਬਾਰਟਲੈੱਟ Xe ਅਤੇ PtF_6 ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ ?
- 7.31 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਾਸਫੋਰਸ ਦੀਆਂ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਕੀ ਹਨ ?
-
- ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਮੀਕਰਣ ਦਿਓ—
- (i) NaCl ਨੂੰ MnO_2 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਲਫਿਊਰਿਕ ਐਸਿਡ ਦੇ ਨਾਲ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (ii) ਜਦੋਂ Cl_2 ਗੈਸ ਨੂੰ NaI ਦੇ ਜਲੀ ਘੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- 7.33 ਜ਼ੀਨਾਨ ਫਲੋਰਾਈਡ, XeF_2 , XeF_4 , ਅਤੇ XeF_6 ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?
- 7.34 ਕਿਸ ਉਦਾਸੀਨ ਅਣੂ ਦੇ ਨਾਲ ClO^- , ਸਮਇਕਟ੍ਰਾਨੀ ਹੈ ? ਕੀ ਉਹ ਅਣੂ ਲੂਈਸ ਖਾਰ ਹੈ ?
- 7.35 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੋ—
- (ਕ) F_2 , Cl_2 , Br_2 , I_2 - ਬੰਧਨ ਵਿਯੋਜਨ ਐਨਥੈਲਪੀ ਵੱਧਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ।
- (ਖ) HF, HCl, HBr, HI - ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵੱਧਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ।
- (ਗ) NH_3 , PH_3 , AsH_3 , SbH_3 , BiH_3 - ਖਾਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵੱਧਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ।
- 7.36 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ?
- (a) XeOF_4 (b) NeF_2 (c) XeF_2
- 7.37 ਉਸ ਨੋਬਲ ਗੈਸ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਸੂਤਰ ਦੇ ਕੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮ-ਰਚਨੀ ਹੈ—
- (a) ICl_4^- (b) IBr_2^- (c) BrO_3^-
- 7.38 ਨੋਬਲ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾਣਵੀਂ ਅਕਾਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?
- 7.39 ਨੀਆਨ ਅਤੇ ਆਰਗਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ।

ਪਾਠ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ

- 7.1 ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਮਾਣੂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਧਨਾਤਮਕ ਆਕਸੀਕਰਣ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਸ ਦੀ ਧਰੁਵਣ ਸਮਰਥਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਣ ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਮਾਣੂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਰਮਾਣੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕ ਲੱਛਣ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- 7.2 ਕਿਉਂਕਿ BiH_3 ਗਰੁੱਪ 15 ਦੇ ਹਾਈਡ੍ਰਾਈਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- 7.3 ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਬਲ $p\pi - p\pi$ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰਣ ਤੀਹਰਾ ਬੰਧਨ $\text{N}\equiv\text{N}$ ਬਣਦਾ ਹੈ।
- 7.6 N_2O_5 ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਪੁੱਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ N_2 ਦੀ ਸਹਿਸੰਯੋਜਕਤਾ 4 ਹੈ।
- 7.7 ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ sp^3 ਸੰਕਰਿਤ ਹਨ। PH_4^+ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਆਰਬਿਟਲ ਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ PH ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਕਾਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨ ਯੁਗਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਏਕਾਕੀ ਯੁਗਮ-ਬੰਧਨ ਯੁਗਮ ਪ੍ਰਤੀਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੰਧਨ ਕੋਣ $109^\circ 28'$ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- 7.10 $\text{PCl}_5 + \text{D}_2\text{O} \rightarrow \text{POCl}_3 + 2\text{DCl}$
- 7.11 H_3PO_4 ਅਣੂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ P-OH ਗਰੁੱਪ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਬੇਸਿਸਿਟੀ 3 ਹੈ।
- 7.15 ਆਕਸੀਜਨ, O_2 ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨੈਗੇਟਿਵਿਟਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਣੂ ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਬੰਧਨ ਕਰਕੇ ਵਧੇਰੇ ਸੰਯੋਜਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦ੍ਰਵ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- 7.21 ਅਨੁਨਾਦ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੋਵੇਂ S-O ਬੰਧਨ ਸਹਿਸੰਯੋਜੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਥਾਈ ਹਨ।
- 7.25 ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ H_3O^+ ਅਤੇ HSO_4^- ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਆਇਨਨ ਦੇ ਕਾਰਣ H_2SO_4 ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਤੇਜਾਬ ਹੈ। HSO_4^- ਵਿੱਚ ਆਇਨਨ ਨਾਮਾਤਰ ਹੈ ਅਤੇ $K_{a_2} \ll K_{a_1}$ ।
- ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਤਰ ਹੈਲੋਜਨ ਯੋਗਿਕ ਹੈਲੋਜਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ $X-X^1$ ਬੰਧਨ ਨਾਲੋਂ ਦੁਰਬਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ICl , I_2 ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੈ।
- 7.34 ਰੇਡਾਨ ਰੇਡੀਓਐਕਟਿਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਰਧ ਆਯੂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੇਡਾਨ ਦੀ ਰਸਾਇਣ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।